

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(ต. ๒๒.๑)

คดีหมายเลขดำที่ อ. ๒๑๔๑/๒๕๖๕
คดีหมายเลขแดงที่ ต. ๓ /๒๕๖๗

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๒ เดือน มกราคม พุทธศักราช ๒๕๖๗

ระหว่าง	{	นางจันทิมา ท่องพิมาย	ผู้ฟ้องคดี
		เทศบาลตำบลท่าช้าง	ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครองอันเกิดจากการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ

ผู้ถูกฟ้องคดีอุทธรณ์คำพิพากษาศาลปกครองนครราชสีมา คดีหมายเลขดำที่ ๑๗๔/๒๕๖๐ หมายเลขแดงที่ ๒๙๘/๒๕๖๐

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องและแก้ไขเพิ่มเติมคำฟ้องว่า เดิมผู้ฟ้องคดีเป็นพนักงานจ้างทั่วไป (ผู้ดูแลเด็กอนุบาลและปฐมวัย) สังกัดผู้ถูกฟ้องคดี โดยเป็นพนักงานจ้างตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๑ จนถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕ ผู้ฟ้องคดีมีผลการประเมินการปฏิบัติงานปี พ.ศ. ๒๕๕๕ อยู่ในเกณฑ์ดี แต่เมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ผู้ถูกฟ้องคดีโดยนายกเทศมนตรีตำบลท่าช้าง (นางจूरิพร เศวตอมรกุล) ไม่ต่อสัญญาจ้างให้กับผู้ฟ้องคดีโดยอ้างว่ามีค่าใช้จ่ายด้านการบริหารงานบุคคลเกินกว่าร้อยละ ๔๐ ของงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๖ จึงต้องปรับลดค่าใช้จ่ายด้านบุคลากรตามหนังสือสำนักงาน ก.จ., ก.ท. และ ก.อ.บ.ต. ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๐๙.๗/ว ๑๖๓๒ ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๕ ซึ่งผู้ฟ้องคดีเห็นว่าไม่ได้รับความเป็นธรรม จึงร้องเรียนไปยังผู้ตรวจการแผ่นดิน และได้รับแจ้งคำวินิจฉัยของผู้ตรวจการแผ่นดินตามหนังสือสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน ด่วนที่สุด ที่ ผผ ๐๙/๒๓๖๙ ลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ว่า

งบประมาณด้านบริหารงานบุคคลประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ ของผู้ถูกฟ้องคดีคิดเป็น ร้อยละ ๓๙.๗๒ ไม่เกินกว่าร้อยละ ๔๐ ตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีกล่าวอ้าง นอกจากนี้ ตามหนังสือ วิทยุสื่อสารในราชการกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๙.๒/ว ๐๐๖ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๔๘ และหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๙.๕/ว ๘๕ ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๐ ได้กำหนดให้พนักงานจ้างที่มีผลการประเมินผลการปฏิบัติงานเฉลี่ยย้อนหลัง ๒ ปี ไม่ต่ำกว่า ระดับดี จะต้องได้รับการต่อสัญญาจ้าง การกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีจึงเป็นการละเลยหน้าที่ ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเดือดร้อนเสียหายเนื่องจาก ไม่ได้รับการต่อสัญญาจ้างและไม่ได้รับค่าตอบแทน ตลอดจนสิทธิอันพึงมีพึงได้หากได้รับการต่อสัญญาจ้างในอัตราเดือนละ ๙,๐๐๐ บาท นับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖ เป็นเวลา ๑๒ เดือน รวมเป็นเงิน ๑๐๘,๐๐๐ บาท ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือพร้อม ส่งแบบคำขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจำนวนดังกล่าว ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีมีหนังสือแจ้ง ให้ผู้ฟ้องคดีกับพวกเข้าร่วมประชุมเพื่อหาทางเยียวยาแก้ไขปัญหา จากนั้นผู้ถูกฟ้องคดีมีหนังสือ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๐ ปฏิเสธที่จะชดใช้ค่าสินไหมทดแทนพร้อมแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีกับพวก สมัครงานจ้างเหมาบริการ ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระเงินค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ฟ้องคดีเป็นเงิน ๑๐๘,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าวนับแต่วันทำละเมิด คือ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๐ เป็นเวลา ๔ ปี ๗ เดือน คิดเป็นเงิน ๓๗,๑๒๕ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๑๔๕,๑๒๕ บาท และดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงิน ๑๐๘,๐๐๐ บาท นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จสิ้น

๒. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระค่าฤชาธรรมเนียมและค่าดำเนินคดีแทนผู้ฟ้องคดี

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีนี้เป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง ตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยกำหนดประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ต่อสัญญาจ้างให้กับผู้ฟ้องคดี เป็นการปฏิบัติผิดสัญญาจ้างหรือไม่ หากผิดสัญญาจ้าง ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องชดใช้ค่าเสียหายให้แก่ ผู้ฟ้องคดีหรือไม่ เพียงใด เห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีได้ทำสัญญาจ้างพนักงานจ้าง เลขที่ ๑๒/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ กับผู้ฟ้องคดีโดยมีกำหนดระยะเวลา ๑ ปี ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๔ และสิ้นสุดในวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕ ซึ่งเป็นสัญญาที่มีเงื่อนไขสิ้นสุดการจ้าง กำหนดไว้ สัญญาจึงสิ้นสุดลงเมื่อถึงกำหนดเวลาดังกล่าว กรณีนี้เมื่อครบกำหนดระยะเวลา ตามสัญญาจ้างในวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕ ย่อมมีผลทำให้ฐานะพนักงานจ้างของผู้ฟ้องคดี สิ้นสุดลง โดยผู้ถูกฟ้องคดีไม่จำเป็นต้องบอกกล่าวล่วงหน้า และไม่มีผลผูกพันว่าเมื่อสัญญาจ้าง

/สิ้นสุดลง...

สิ้นสุดลงแล้วผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องต่อสัญญาจ้างกับผู้ฟ้องคดี การจะต่อสัญญาจ้างกับผู้ฟ้องคดีหรือไม่ เป็นดุลพินิจของผู้ถูกฟ้องคดีที่จะพิจารณาตามความเหมาะสมและความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการจัดทำบริการสาธารณะตามภารกิจผู้ถูกฟ้องคดี ศาลไม่อาจก้าวล่วงเข้าไปใช้อำนาจแทนผู้ถูกฟ้องคดีได้ ส่วนหนังสือวิญญู์สื่อสารในราชการกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๙.๒/ว ๐๐๖ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๔๘ และหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๙.๕/ว ๘๕ ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๐ ที่กำหนดแนวทางการปฏิบัติกรณีพนักงานจ้างปฏิบัติหน้าที่จนครบสัญญาจ้างและมีผลการประเมินย้อนหลัง ๒ ปี ไม่ต่ำกว่าระดับดี ให้ต่อสัญญาจ้างพนักงานจ้างผู้นั้น แนวทางการปฏิบัติดังกล่าวมีเจตนารมณ์เพื่อป้องกันการทุจริตในการสรรหาและต่อสัญญาจ้างพนักงานจ้าง เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมและโปร่งใสเท่านั้น มิได้มีผลเปลี่ยนแปลงการสิ้นสุดของสัญญาจ้างที่กำหนดระยะเวลาจ้างไว้แน่นอน หรือมีผลทำให้หน่วยงานในสังกัดกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นต้องพิจารณาต่อสัญญาจ้างทุกกรณีหากพนักงานจ้างผ่านการประเมินผลการปฏิบัติงาน เมื่อสัญญาจ้างสิ้นสุดลงและผู้ถูกฟ้องคดีไม่ประสงค์ที่จะต่อสัญญาจ้างกับผู้ฟ้องคดีแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่จำเป็นต้องปฏิบัติตามแนวทางปฏิบัติของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นดังกล่าว การที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ต่อสัญญาจ้างผู้ฟ้องคดี จึงมิได้เป็นฝ่ายผิดสัญญาและไม่ต้องรับผิดชอบชำระค่าเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดี พิพากษายกฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ต่อสัญญาจ้างกับผู้ฟ้องคดีตามแนวปฏิบัติของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นที่แจ้งตามหนังสือ ที่ มท ๐๘๐๙.๒/ว ๐๐๖ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๔๘ และหนังสือ ที่ มท ๐๘๐๙.๕/ว ๘๕ ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๐ ถือเป็นการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหาย ขอให้ศาลมีคำพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระค่าสินไหมทดแทนพร้อมดอกเบี้ยให้แก่ผู้ฟ้องคดี อันเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครองอันเกิดจากการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ โดยมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ต่อสัญญาจ้างให้กับผู้ฟ้องคดีเป็นการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ และเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีหรือไม่ หากเป็นการกระทำละเมิด ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดีเพียงใด เห็นว่า สัญญาจ้างระหว่างผู้ถูกฟ้องคดีกับผู้ฟ้องคดีตามสัญญาจ้างพนักงานจ้าง เลขที่ ๑๒/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ มีกำหนด ๑ ปี เริ่มตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๔ และจะสิ้นสุดในวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕ ผู้ถูกฟ้องคดีอ้างว่ามีภาระค่าใช้จ่ายด้านการบริหารงานบุคคลเกินกว่าร้อยละ ๔๐ จึงทำให้ต้องมีการปรับลดพนักงานจ้าง โดยจะจ้างเหมาบริการแทนการจ้าง

/เป็นพนักงาน...

เป็นพนักงานจ้างทั่วไป และปลัดเทศบาลตำบลท่าช้างซึ่งปฏิบัติหน้าที่นายกเทศมนตรีตำบลท่าช้าง ในขณะนั้น ได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีกับพวกทราบในการประชุมเมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕ ว่า คณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดนครราชสีมา (ก.ท.จ. นครราชสีมา) ในการประชุม ครั้งที่ ๙/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๕ เห็นชอบให้ประกาศใช้กรอบอัตรากำลัง พนักงานจ้าง ๔ ปี (ปี พ.ศ. ๒๕๕๖ - ๒๕๕๙) ของผู้ถูกฟ้องคดี สำหรับพนักงานจ้าง ที่จะสิ้นสุดสัญญาในวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕ ผู้ถูกฟ้องคดีจะแก้ไขปัญหาเบื้องต้น โดยจะจ้างเหมาบริการแทนการจ้างเป็นพนักงานจ้างทั่วไปให้กับทุกคนก่อน หากท่านใด ที่จะรับสภาพการจ้างเหมาบริการแทนการจ้างเป็นพนักงานจ้างทั่วไป ก็ให้ไปยื่นความจำนง ที่สำนักปลัดเทศบาล ส่วนเรื่องการจ้างเป็นพนักงานจ้างทั่วไปต้องรอดูนโยบายผู้บริหารก่อน เพราะเงินรายได้ของผู้ถูกฟ้องคดีปีที่ผ่านมาต่ำกว่าประมาณการไว้มาก แต่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้ไปยื่น ความจำนงเพื่อทำสัญญาจ้างเหมาบริการ เมื่อสัญญาจ้างระหว่างผู้ถูกฟ้องคดีกับผู้ฟ้องคดี เป็นสัญญาที่มีกำหนดระยะเวลาการจ้างที่แน่นอน และระยะเวลาการจ้างที่แน่นอนดังกล่าว จะสิ้นสุดลงตามที่ได้ทำสัญญาจ้างต่อกันไว้ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ต่อสัญญาจ้างกับผู้ฟ้องคดี ย่อมถือเป็นการเลิกจ้างตามกำหนดระยะเวลาในสัญญาจ้างตามนัยข้อ ๕๔ (๑) ของประกาศ คณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดนครราชสีมา เรื่อง หลักเกณฑ์ทั่วไปเกี่ยวกับพนักงานจ้าง ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๔๗ โดยผู้ถูกฟ้องคดีไม่จำเป็นต้องบอกกล่าวล่วงหน้าแก่ผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด และไม่มีข้อกำหนดใดในสัญญาจ้างดังกล่าวที่กำหนดให้ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องทำการต่อสัญญาจ้าง ให้กับผู้ฟ้องคดีเมื่อครบกำหนดระยะเวลาตามสัญญาจ้างแล้ว ส่วนกรณีที่ประกาศดังกล่าว กำหนดให้มีการประเมินผลงานของพนักงานจ้างนั้น ก็เพื่อตรวจสอบว่าผลการปฏิบัติงานของ พนักงานจ้างเป็นไปตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของผู้ถูกฟ้องคดีหรือไม่ อีกทั้งยังนำผลการ ประเมินดังกล่าวไปใช้ไม่เฉพาะเพียงการต่อสัญญาจ้างเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการเลิกจ้างและ การเลื่อนขั้นเงินเดือนอีกด้วย ดังนั้น การที่ผู้ฟ้องคดีมีผลการประเมินการปฏิบัติงานในปี พ.ศ. ๒๕๕๕ อยู่ในเกณฑ์ดี จึงไม่ใช่หลักประกันว่าผู้ฟ้องคดีจะได้รับการต่อสัญญาจ้างเสมอไป เนื่องจาก การจะได้รับการต่อสัญญาจ้างหรือไม่ ย่อมขึ้นอยู่กับงบประมาณ ลักษณะงาน และความจำเป็นของ ภารกิจของผู้ถูกฟ้องคดีที่จะต้องพิจารณาดำเนินการตามความเหมาะสมแก่การบริหารงานของ ผู้ถูกฟ้องคดี เมื่อผลจากการตรวจสอบข้อเท็จจริงโดยผู้ตรวจการแผ่นดินปรากฏว่า งบประมาณ ด้านการบริหารงานบุคคลประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ ของผู้ถูกฟ้องคดีคิดเป็นร้อยละ ๓๙.๗๒ ซึ่งอยู่ในระดับที่ใกล้เคียงกับข้อห้ามตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงาน บุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบกับกรณีที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่าผู้ถูกฟ้องคดีได้มีการจ้างพนักงานจ้างเดิม จำนวน ๑๘ คน และพนักงานจ้างรายใหม่จำนวน ๑๙ คน เข้าปฏิบัติงาน ในตำแหน่งเดิมของผู้ฟ้องคดีด้วยนั้น ปรากฏข้อเท็จจริงว่า การดำเนินการของผู้ถูกฟ้องคดี

/ดังกล่าว...

ดังกล่าวเกิดขึ้นภายหลังจากผู้ฟ้องคดีกับพวกไม่ได้ไปยื่นความจำนงเพื่อทำสัญญาจ้างเหมาบริการกับผู้ถูกฟ้องคดีตามที่ปลัดเทศบาลตำบลท่าช้างได้แจ้งให้ทราบในการประชุมเมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕ อีกทั้งการจ้างพนักงานจ้างรายใหม่ของผู้ถูกฟ้องคดีก็มีการจ้างเหมาบริการรวมอยู่ด้วย ดังนั้น การทำสัญญาจ้างพนักงานจ้างเดิมและพนักงานจ้างรายใหม่ของผู้ถูกฟ้องคดีดังกล่าว จึงเป็นการจ้างพนักงานจ้างให้ปฏิบัติงานตามภารกิจที่จำเป็นของผู้ถูกฟ้องคดีเพื่อไม่ให้เกิดการขาดบริการสาธารณะของผู้ถูกฟ้องคดีในช่วงที่อยู่ระหว่างการตรวจสอบงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๖ ต้องหยุดชะงัก ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีโดยนายกเทศมนตรีตำบลท่าช้างได้อาศัยเหตุผลว่ามีภาระค่าใช้จ่ายด้านการบริหารงานบุคคลเกินกว่าร้อยละ ๔๐ จึงทำให้ต้องมีการปรับลดพนักงานจ้าง เพื่อใช้ดุลพินิจในการไม่ต่อสัญญาจ้างให้กับผู้ฟ้องคดี จึงมิได้ขัดหรือแย้งกับแนวทางปฏิบัติของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ต่อสัญญาจ้างให้กับผู้ฟ้องคดีดังกล่าว จึงไม่ได้เป็นการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติและไม่เป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดี การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้องศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วยในผล พิพากษายืน ตามคดีหมายเลขแดงที่ อบ. ๒๔๒/๒๕๖๒

ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้อง ลงวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๖๓ ขอให้ศาลพิจารณาคดีใหม่ มีสาระสำคัญว่า ศาลปกครองสูงสุดฟังข้อเท็จจริงผิดพลาดหรือมีพยานหลักฐานใหม่อันอาจทำให้ข้อเท็จจริงที่ฟังเป็นยุติแล้วนั้นเปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญ โดยได้ส่งสำเนาหนังสือสำนักงาน ก.ท. ที่ มท ๐๘๐๙.๕/ว ๓๕ ลงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ เรื่อง การพิจารณาต่อสัญญาจ้างพนักงานจ้าง เป็นพยานหลักฐานใหม่ที่ยังมีได้เข้ามาในกระบวนการพิจารณาคดี และเป็นข้อเท็จจริงที่มีอยู่ก่อนศาลปกครองพิพากษาหรือมีคำสั่ง รวมทั้งบุคคลภายนอกผู้มีส่วนได้เสียหรืออาจถูกกระทบจากผลแห่งคดีมิได้เข้ามาในการดำเนินกระบวนการพิจารณาคดี คือ นายกิตติศักดิ์ กาญจนพรประภา ปลัดเทศบาลตำบลท่าช้าง ซึ่งปฏิบัติหน้าที่นายกเทศมนตรีตำบลท่าช้าง และเป็นผู้ที่กล่าวอ้างว่าในการประชุมเมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕ ได้มีการแจ้งให้พนักงานจ้างทุกคนทราบว่า จะสิ้นสุดสัญญาจ้างในวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕ และให้ไปยื่นความจำนงกับสำนักปลัดเทศบาล ส่วนเรื่องการจ้างเป็นพนักงานจ้างทั่วไปต้องพิจารณานโยบายของผู้บริหาร อันเป็นการบันทึกการประชุมที่จัดทำขึ้นมาภายหลังเพื่อชี้แจงหน่วยงานที่มาตรวจสอบเรื่องร้องเรียนกรณีเลิกจ้างโดยไม่เป็นธรรม ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้คัดค้านไว้แล้วในกระบวนการพิจารณาของศาลว่า ปลัดเทศบาลตำบลท่าช้างไม่ได้กล่าวถ้อยคำดังกล่าว และผู้ถูกฟ้องคดีมีการจ้างพนักงานจ้างเดิมโดยต่อสัญญาจ้างพนักงานจ้าง จำนวน ๑๘ คน จ้างพนักงานจ้างรายใหม่ จำนวน ๑๙ คน เพื่อเข้าปฏิบัติงานแทนพนักงานจ้างรายเดิมรวมถึงตำแหน่งเดิมของผู้ฟ้องคดี และไม่ต่อสัญญาจ้าง

/พนักงานจ้าง...

พนักงานจ้างเดิมจำนวน ๑๘ คน โดยอ้างว่างบประมาณด้านการบริหารงานบุคคลเกินกว่า ร้อยละ ๔๐ ทำให้ต้องมีการปรับลดพนักงานจ้างเพื่อใช้ดุลพินิจไม่ต่อสัญญาจ้างกับผู้ฟ้องคดี ซึ่งเป็นข้อเท็จจริงที่คลาดเคลื่อน ไม่ถูกต้อง และเป็นประเด็นที่ศาลยังมิได้ไต่สวนและวินิจฉัยไว้ ทำให้ผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับความยุติธรรมจากผลแห่งคำพิพากษา

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งลงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓ ไม่รับคำขอให้พิจารณา พิพากษาคดีใหม่ของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณา

ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้อง ลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ขอพิจารณาคดีใหม่เป็นครั้งที่สอง พร้อมส่งสำเนาหนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดนครราชสีมา ลับ ที่ ปช ๐๐๔๐ (นม)/๒๗๙๓ ลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๖๔ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) ครั้งที่ ๖๙/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๔ และรายงาน และสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. คดีหมายเลขดำที่ ๑๓ - ๑ - ๗๐๙/๒๕๖๒ หมายเลขแดงที่ ๕๐๔ - ๑ - ๕๐/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๔ โดยอ้างว่า ศาลปกครองสูงสุดฟังข้อเท็จจริงผิดพลาดหรือมีพยานหลักฐานใหม่อันอาจทำให้ข้อเท็จจริง ที่ฟังเป็นยุติแล้วนั้นเปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญ รวม ๓ ประเด็น คือ (๑) ตามบันทึกการประชุม ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้ยื่นคำให้การและแสดงเป็นพยานหลักฐาน ต่อศาลว่า นายกิตติภักดิ์ กาญจนพรประภา ปลัดเทศบาลตำบลท่าช้าง ได้กล่าวในที่ประชุมว่า พนักงานจ้างทุกคนจะหมดสัญญาจ้างในวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕ เทศบาลตำบลท่าช้างจะทำการจ้างเหมาบริการแทนการจ้างเป็นพนักงานจ้างทั่วไปทุกคนก่อน โดยให้ไปยื่นความจำนง ที่สำนักปลัดเทศบาล และกรณีดังกล่าวองค์คณะในศาลปกครองสูงสุดได้ยกมาเป็นสาระสำคัญ แห่งคดี ซึ่งวันดังกล่าวผู้ฟ้องคดีอยู่ในที่ประชุมด้วย ผู้ฟ้องคดีได้คัดค้านรวมทั้งมีหนังสือร้องเรียน ไปยังผู้ตรวจการแผ่นดินว่านายกิตติภักดิ์ไม่ได้กล่าวข้อความข้างต้น และกรณีดังกล่าว ศาลปกครองชั้นต้นและตุลาการเจ้าของสำนวน (อุทธรณ์คำพิพากษา) มิได้ไต่สวนข้อเท็จจริง และสรุปไว้ในสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน ซึ่งนายกิตติภักดิ์ได้ให้ถ้อยคำ ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่า มิได้กล่าวถึงการต่อสัญญาจ้างและการจ้างเหมาบริการตามที่ระบุ ในรายงานการประชุมดังกล่าว จึงเป็นกรณีที่ศาลรับฟังข้อเท็จจริงคลาดเคลื่อน อันอาจทำให้ ข้อเท็จจริงที่ฟังเป็นยุติแล้วเปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญ (๒) กระบวนพิจารณาชั้นอุทธรณ์ คำพิพากษา ผู้ฟ้องคดีได้เสนอเอกสารให้ศาลทราบ ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีได้ต่อสัญญาจ้างพนักงานจ้างเดิม ๑๘ ราย จ้างพนักงานจ้างรายใหม่ซึ่งเป็นพนักงานจ้างตามภารกิจและพนักงานจ้างทั่วไปซึ่งรวมถึง ตำแหน่งเดิมของผู้ฟ้องคดี จำนวน ๑๔ คน และจ้างพนักงานจ้างเหมาบริการ จำนวน ๕ คน รวม ๑๙ คน ตามที่ได้เสนอคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดนครราชสีมาเพื่อพิจารณาให้ ความเห็นชอบจ้างพนักงานจ้างใหม่ในการประชุม ครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

/โดยไม่ได้...

โดยไม่ได้เสนอขอยุบตำแหน่งดังกล่าว ย่อมแสดงให้เห็นว่า ตำแหน่งดังกล่าวมีความจำเป็น และเป็นภารกิจที่ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องปฏิบัติ ประกอบกับผู้ฟ้องคดีมีผลการประเมิน การปฏิบัติงานอยู่ในระดับดี ผู้ถูกฟ้องคดีจึงสามารถขอความเห็นชอบให้ต่อสัญญาจ้างผู้ฟ้องคดี กับพวกได้ตามหนังสือวิญญูสื่อสารในราชการกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๙.๒/ว ๐๐๖ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๔๘ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่เสนอต่อสัญญาจ้างให้กับผู้ฟ้องคดี โดยอ้างว่า รายได้ของผู้ถูกฟ้องคดีต่ำกว่าที่ประมาณการไว้ งบประมาณมีน้อย แต่กลับเสนอจ้างพนักงานจ้าง รายใหม่มาปฏิบัติงานแทนผู้ฟ้องคดี จึงเป็นข้ออ้างที่ฝ่าฝืนต่อข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย และการที่ศาลปกครองสูงสุดยกประเด็นเฉพาะสัญญาจ้างระหว่างผู้ถูกฟ้องคดีกับผู้ฟ้องคดีสิ้นสุดลง ตามระยะเวลาที่กำหนดในสัญญาจ้างมาพิจารณา โดยมิได้พิจารณาถึงโครงสร้างอัตรากำลัง ตามแผนบุคลากรของผู้ถูกฟ้องคดีว่ายังมีความจำเป็นและเป็นภารกิจงานที่ผู้ถูกฟ้องคดียังต้อง ปฏิบัติอยู่ รวมทั้งการประเมินผลการปฏิบัติงานมีผลต่อการนำไปใช้ในการบริหารงานบุคคล ๔ ลักษณะ คือ ๑. การเลื่อนค่าตอบแทน ๒. การเลิกจ้าง ๓. การต่อสัญญา และ ๔. อื่น ๆ ดังนั้น การประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ฟ้องคดีจึงอยู่ในเกณฑ์ที่จะต้องได้รับการพิจารณาต่อสัญญา ซึ่งจะเป็นการให้ความเป็นธรรมแก่ผู้ฟ้องคดีตามกรอบหลักเกณฑ์การจ้างพนักงานจ้าง ที่ต้อง พิจารณาการต่อสัญญาหรือไม่ต่อสัญญาให้ครบทุกมิติก่อน มิใช่เพียงตรวจสอบว่าสัญญาจ้าง สิ้นสุดเท่านั้น ทั้งนี้ ตามนัยคำสั่งศาลปกครองสูงสุดที่ คบ. ๒๐๘/๒๕๖๔ จึงเป็นกรณีที่ ศาลปกครองสูงสุดฟังข้อเท็จจริงผิดพลาด และ (๓) จากข้อเท็จจริงดังกล่าวข้างต้นประกอบกับ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ช. คดีหมายเลขดำที่ ๑๓ - ๑ - ๗๐๙/๒๕๖๒ หมายเลขแดง ที่ ๕๐๔ - ๑ - ๕๐/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๔ จึงเป็นกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดี เลือกลงปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อผู้ฟ้องคดี ทำให้ผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับการต่อสัญญาจ้างและได้รับความเสียหาย จึงขอให้ศาลปกครองพิจารณาพิพากษาคดีใหม่ โดยพิพากษาให้เป็นไปตามคำขอ ทั้งหมดของผู้ฟ้องคดี

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งรับคำขอพิจารณาคดีใหม่ของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณา

ผู้ถูกฟ้องคดีให้การว่า ในวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕ ปลัดเทศบาลตำบลท่าช้าง ได้เรียกเจ้าหน้าที่ทุกคนร่วมประชุมโดยไม่ได้มีการแจ้งล่วงหน้าเป็นการประชุมแบบไม่เป็นทางการ เพื่อต้อนรับคณะผู้บริหารที่เข้ามารับตำแหน่งใหม่ และรับมอบนโยบายแนวทางการบริหารงาน และเป็นการทำความรู้จักระหว่างผู้บริหารกับเจ้าหน้าที่ทุกคน จึงไม่มีการจัดทำระเบียบวาระ การประชุม และเอกสารการประชุมในวันดังกล่าวได้จัดทำขึ้นในภายหลัง มีลักษณะเป็น การจัดทำบันทึกช่วยจำ และเวลาผ่านไปหลายสัปดาห์แล้ว จึงอาจมีข้อความคลาดเคลื่อน ซึ่งไม่มีผลเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขในสัญญาจ้างแต่อย่างใด ผู้ถูกฟ้องคดีเห็นว่า การที่ศาลปกครองชั้นต้น และศาลปกครองสูงสุดพิพากษายกฟ้องชอบแล้ว เนื่องจากการพิจารณาต่อสัญญาจ้าง

/ต้องเป็นไป...

ต้องเป็นไปตามสาระสำคัญที่กำหนดไว้ในสัญญาจ้าง ส่วนการประเมินผลการปฏิบัติงาน เป็นเพียงประเด็นรองในการพิจารณา โดยกฎหมายให้เป็นดุลพินิจของผู้บริหารท้องถิ่น ซึ่งการพิจารณาต่อสัญญาจ้างพนักงานจ้างต้องดูเงินรายได้ในปีงบประมาณที่ผ่านมา กรณีนี้ ผู้บริหารท้องถิ่นเพิ่งได้รับการรับรองผลการเลือกตั้งในวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๕ ซึ่งพ้นกำหนด เวลาการเสนอเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายปี พ.ศ. ๒๕๕๖ ประกอบกับคณะกรรมการ พนักงานเทศบาลจังหวัดนครราชสีมา (ก.ท.จ. นครราชสีมา) ได้อนุมัติกรอบอัตรากำลัง พนักงานจ้างของผู้ถูกฟ้องคดี เมื่อวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๖ โดยไม่ได้ยุบเลิกตำแหน่ง พนักงานจ้าง ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องดำเนินการจัดลำดับความสำคัญตามความจำเป็นเร่งด่วน ซึ่งค่าใช้จ่ายด้านการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกฟ้องคดีในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ พ.ศ. ๒๕๕๖ และ พ.ศ. ๒๕๕๗ คิดเป็นร้อยละ ๓๗.๑๘ ร้อยละ ๓๘.๒๕ และร้อยละ ๓๗.๔๖ ตามลำดับ ส่วนการจ้างพนักงานจ้างใหม่ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ เนื่องจากพนักงานจ้างยังขาด ตามแผนอัตรากำลังตามที่คณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดนครราชสีมาให้ความเห็นชอบ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีมีภารกิจและอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย เช่น การจัดเก็บขยะ การกวาดถนน และงานบริการชาวบ้าน ตลอดจนงานพิมพ์เอกสาร และภายใต้พระราชบัญญัติระเบียบ การบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๕ กำหนดให้ค่าใช้จ่ายด้านบุคลากร ต้องไม่เกินร้อยละ ๔๐ จึงทำการจ้างพนักงานจ้างและพนักงานจ้างเหมาบริการมีความแตกต่างกัน กล่าวคือ (๑) พนักงานจ้างทั่วไปและพนักงานจ้างตามภารกิจ ต้องมีกรอบอัตรากำลังที่ได้รับ ความเห็นชอบจากคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดนครราชสีมา ค่าจ้างดังกล่าว จะผูกพันกับภาระงบประมาณด้านบุคลากรของเทศบาล และ (๒) พนักงานจ้างเหมาบริการ ดำเนินการจ้างตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการ ส่วนท้องถิ่น ในหมวดค่าใช้จ่ายไม่ผูกพันงบประมาณด้านบุคลากรของเทศบาล และผู้ถูกฟ้องคดีได้จ้างพนักงานจ้างตามภารกิจที่จำเป็น จำนวน ๑๔ คน ไม่ใช่จ้างพนักงานใหม่ ๑๙ คน ตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้าง เดิมผู้ถูกฟ้องคดีมีกรอบอัตรากำลังพนักงานจ้าง จำนวน ๓๖ อัตรากำลัง ต่อมา เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีประกาศชะลอการจ้างและให้พนักงานจ้างมาทำงาน เป็นการจ้างเหมาบริการชั่วคราวก่อน ซึ่งไม่ใช่เป็นการเลิกจ้าง แต่ปรากฏว่ามีพนักงานจ้าง รายเดิมมาทำงาน ๑๘ คน และไม่มาทำงาน ๑๘ คน ผู้ถูกฟ้องคดีจึงสำรวจกรอบอัตรากำลัง ตามที่คณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดนครราชสีมาได้ให้ความเห็นชอบ และพิจารณา ตามภารกิจความจำเป็น จำนวน ๑๔ อัตรากำลัง ประกอบกับมีพนักงานจ้าง ๑๘ คน มากกว่า จำนวนอัตรากำลังที่ผู้ถูกฟ้องคดีต้องการ เพื่อความเป็นธรรมและความเหมาะสมกับ ตำแหน่ง ผู้ถูกฟ้องคดีจึงประกาศรับสมัครเพื่อคัดเลือกพนักงานจ้าง จำนวน ๑๔ อัตรากำลัง แต่พนักงานจ้างเดิม ๑๘ คน ไม่มาทำงานและไม่ได้สมัครเข้ารับการคัดเลือกแต่อย่างใด

/สำหรับ...

สำหรับขั้นตอนการคัดเลือกพนักงานจ้าง นั้น เทศบาลตำบลท่าช้างมีคำสั่งที่ ๒๕๘/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๕ แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการสรรหาและเลือกสรร คำสั่งที่ ๒๖๒/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๕ แต่งตั้งคณะกรรมการรับสมัครและคณะกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติ จากนั้น ได้มีประกาศเทศบาลตำบลท่าช้าง เรื่อง รับสมัครบุคคลเพื่อทำการสรรหาและเลือกสรรเป็น พนักงานจ้างเทศบาลตำบลท่าช้าง ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๕ ประกาศเทศบาลตำบลท่าช้าง เรื่อง ประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิเข้ารับการสรรหาและเลือกสรร ลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๕ ประกาศเทศบาลตำบลท่าช้าง เรื่อง การขึ้นบัญชี และการยกเลิกบัญชีผู้สอบคัดเลือกบุคคล เพื่อเป็นพนักงานจ้าง ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ และคำสั่งเทศบาลตำบลท่าช้าง ที่ ๒๙๖/๒๕๕๕ เรื่อง จ้างพนักงานจ้างทั่วไปและพนักงานจ้างตามภารกิจ (สำหรับผู้มีทักษะ) ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ซึ่งได้ดำเนินการตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยและประกาศ คณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดนครราชสีมาแล้ว สำหรับกรณีการขี้อมูลของ ป.ป.ช. นั้น เมื่อยังไม่มีคำพิพากษาของศาล จึงไม่อาจนำมารับฟังว่าผู้ถูกฟ้องคดีมีพฤติการณ์ก่อกวนแก่ง ผู้ฟ้องคดีให้ได้รับความเสียหายได้

ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยว่า การที่ ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ต่อสัญญาจ้างกับผู้ฟ้องคดี เป็นการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนด ให้ต้องปฏิบัติ และเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีหรือไม่ หากเป็นการกระทำละเมิด ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนความเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดี เพียงใด เมื่อพิจารณา สัญญาจ้างพนักงานจ้าง เทศบาลตำบลท่าช้าง เลขที่ ๑๒/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ ข้อ ๓ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า เทศบาลตกลจ้างพนักงานจ้างมีกำหนด ๑ ปี เริ่มตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๔ และสิ้นสุดในวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕ ข้อ ๖ กำหนดว่า เทศบาลจะทำการ ประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานจ้าง ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ตามประกาศ หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับพนักงานจ้างและที่เทศบาลกำหนด ผลการประเมินตามวรรคหนึ่ง เป็นประการใดให้ถือเป็นที่สุด ข้อ ๗ กำหนดว่า สัญญานี้สิ้นสุดลงเมื่อเข้ากรณีใดกรณีหนึ่ง ดังต่อไปนี้ ... (๒) เข้ากรณีใดกรณีหนึ่งตามที่กำหนดในข้อ ๕๔ ของประกาศ ก.ท.จ. เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับพนักงานจ้าง ... ข้อ ๑๑ กำหนดว่า พนักงานจ้างจะต้องประพฤติ และปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ มาตรฐานทั่วไป ประกาศหลักเกณฑ์และเงื่อนไข มติ ก.ท. มติ ก.ท.จ. และคำสั่งของทางราชการ ทั้งที่ได้ออกใช้บังคับแก่พนักงานจ้างอยู่แล้วก่อน วันที่ลงนามในสัญญานี้ และที่จะออกใช้บังคับต่อไปในภายหลัง โดยพนักงานจ้างยินยอมให้ถือว่า กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ มาตรฐานทั่วไป ประกาศหลักเกณฑ์และเงื่อนไข มติ ก.ท. มติ ก.ท.จ. หรือคำสั่งต่าง ๆ ดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของสัญญานี้ และข้อ ๑๕ กำหนดว่า สิทธิ หน้าที่ และ ความรับผิดชอบของพนักงานจ้างนอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในสัญญานี้ ให้เป็นไปตาม

/กฎหมาย...

กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับที่ทางราชการกำหนดไว้ เห็นได้ว่า สัญญาจ้างที่พิพาทเป็นสัญญาที่ กำหนดระยะเวลาจ้างที่แน่นอนและเมื่อครบระยะเวลาที่กำหนดไว้ในสัญญาจ้าง สัญญาจ้างย่อม สิ้นสุดลง โดยอาจมีการต่อสัญญาได้ ทั้งนี้ ตามความเหมาะสมและความจำเป็นของผู้ถูกฟ้องคดี แม้การต่อสัญญาจ้างจะเป็นดุลพินิจของผู้ถูกฟ้องคดีในฐานะผู้ว่าจ้างก็ตาม แต่การใช้ดุลพินิจใน การพิจารณาต่อสัญญาจ้างของผู้ถูกฟ้องคดีโดยนายกเทศมนตรีตำบลท่าช้างดังกล่าวจะต้องปฏิบัติ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคล ส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบข้อ ๓๔ และข้อ ๓๖ ของประกาศคณะกรรมการพนักงาน เทศบาลจังหวัดนครราชสีมา เรื่อง หลักเกณฑ์ทั่วไปเกี่ยวกับพนักงานจ้าง ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๔๗ รวมทั้งแนวปฏิบัติตามหนังสือวิทยุสื่อสารในราชการกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๙.๒/ว ๐๐๖ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๔๘ และหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๙.๕/ว ๘๕ ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๐ ที่กำหนดให้การพิจารณาต่อสัญญาจ้าง จะต้องคำนึงถึงงบประมาณรายจ่ายที่ต้องไม่เกินร้อยละสี่สิบของงบประมาณรายจ่ายด้าน การบริหารงานบุคคล และต้องพิจารณาถึงผลการประเมินการปฏิบัติงานของพนักงานจ้างผู้นั้น รวมถึงลักษณะงานและความจำเป็นตามภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยหากพนักงานจ้าง คนใดมีผลการประเมินการปฏิบัติงานเฉลี่ยย้อนหลัง ๒ ปี ไม่ต่ำกว่าระดับดี และลักษณะงานที่ พนักงานจ้างผู้นั้นปฏิบัติอยู่ยังมีความจำเป็นและเป็นภารกิจที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น จะต้องปฏิบัติอยู่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องต่อสัญญาจ้างให้กับพนักงานจ้างผู้นั้น หากผลการประเมินการปฏิบัติงานเฉลี่ยของพนักงานจ้างผู้นั้นไม่ต่ำกว่าระดับดี แต่ถ้าลักษณะงาน ที่พนักงานจ้างผู้นั้นปฏิบัติอยู่ไม่มีความจำเป็นและไม่เป็นภารกิจที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะต้องปฏิบัติอีกต่อไป ก็สามารถใช้อดุลพินิจในการไม่ต่อสัญญาจ้างได้ ซึ่งหลักเกณฑ์และ เงื่อนไขดังกล่าวมีสภาพเป็นกฎที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้ใช้เป็นแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการพิจารณา ต่อสัญญาจ้างพนักงานจ้างตลอดมา เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นพนักงานจ้างในสังกัด ผู้ถูกฟ้องคดีมาตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๑ และได้รับการต่อสัญญาจ้างตลอดมาจนถึง ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้ทำสัญญาจ้างพนักงานจ้าง เลขที่ ๑๒/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ จ้างผู้ฟ้องคดีทำงานเป็นพนักงานจ้างมีกำหนด ๑ ปี ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๔ และสิ้นสุดในวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕ และเมื่อครบกำหนดดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีใช้อดุลพินิจไม่ต่อสัญญาจ้างให้กับผู้ฟ้องคดี ซึ่งถือเป็นการเลิกจ้างตามกำหนด ระยะเวลาในสัญญาโดยไม่จำเป็นต้องบอกกล่าวล่วงหน้า จึงถือได้ว่าสัญญาจ้างผู้ฟ้องคดีได้สิ้นสุดลงแล้ว คดีมีประเด็นที่ต้องพิจารณาต่อไปว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ต่อสัญญาจ้างกับผู้ฟ้องคดีโดยอ้างว่า ค่าใช้จ่ายด้านบุคลากรสูงเกินร้อยละ ๔๐ ของงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๖ เป็นการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือไม่ เห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีอ้าง

/รายงาน...

รายงานการประชุมพนักงานเทศบาล ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้าง ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕ ที่ปลัดเทศบาลตำบลท่าช้างได้แจ้งในที่ประชุมว่า กรณีพนักงานจ้างที่จะสิ้นสุดสัญญาในวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕ จะแก้ไขปัญหาเบื้องต้นโดยจะทำการจ้างเหมาบริการแทนการจ้างเป็นพนักงานจ้างทั่วไปให้กับทุกคนก่อน หากพนักงานจ้างคนใดรับสภาพการจ้างเหมาบริการแทนการจ้างเป็นพนักงานจ้างทั่วไป ก็ให้ไปยื่นความจำนงที่สำนักปลัดเทศบาล ส่วนเรื่องการจ้างเป็นพนักงานจ้างทั่วไปต้องรอดูนโยบายผู้บริหารก่อน เพราะเงินรายได้ของผู้ถูกฟ้องคดีปีที่ผ่านมาต่ำกว่าประมาณการไว้มาก แต่ข้อเท็จจริงปรากฏตามสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. คดีหมายเลขดำที่ ๑๓ - ๑ - ๗๐๙/๒๕๖๒ หมายเลขแดงที่ ๕๐๔ - ๑ - ๕๐/๒๕๖๔ ที่สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดนครราชสีมา มีหนังสือลับที่ ปช ๐๐๔๐ (นม)/๒๗๙๓ ลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๖๔ แจ้งนางสุรภา ด้านสันเทียะ ซึ่งเป็นตัวแทนของผู้ฟ้องคดีกับพวก กรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่า การที่นางจรีพร เสวตอมรกุล เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลท่าช้างไม่ต่อสัญญาจ้างผู้ฟ้องคดีกับพวกมีมูลความผิดทางอาญา โดยรายงานการไต่สวนดังกล่าว นายกิตติภัก ภาณุจนพรประภา ปลัดเทศบาลตำบลท่าช้าง ได้ให้ถ้อยคำต่อพนักงานไต่สวนเมื่อวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๖๒ ว่า ในวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕ ตนไม่ได้แจ้งในที่ประชุมว่ากรณีพนักงานจ้างที่จะสิ้นสุดสัญญาในวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕ จะแก้ไขปัญหาเบื้องต้นโดยจะทำการจ้างเหมาบริการแทนการจ้างเป็นพนักงานจ้างทั่วไปให้กับทุกคนก่อน หากพนักงานจ้างคนใดรับสภาพการจ้างเหมาบริการแทนการจ้างเป็นพนักงานจ้างทั่วไปก็ให้ไปยื่นความจำนงที่สำนักปลัดเทศบาล ส่วนเรื่องการจ้างเป็นพนักงานจ้างทั่วไปต้องรอดูนโยบายผู้บริหารก่อน เพราะเงินรายได้ของผู้ถูกฟ้องคดีปีที่ผ่านมาต่ำกว่าประมาณการไว้มากแต่อย่างไร และนายอาทิตย์ พิระรัตนจินดา หัวหน้าสำนักปลัดเทศบาลตำบลท่าช้าง ซึ่งเป็นผู้บันทึกรายงานการประชุมดังกล่าว ได้ให้ถ้อยคำต่อพนักงานไต่สวนเมื่อวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๖๐ ว่า ตนไม่ได้เป็นผู้จัดทำบันทึกรายงานการประชุม แต่ได้ลงนามในรายงานการประชุมดังกล่าว เนื่องจากนางจรีพร นายกเทศมนตรีตำบลท่าช้างในขณะนั้น ได้ให้เจ้าหน้าที่นำรายงานการประชุมดังกล่าวมาให้ตนเป็นผู้ลงนาม จากข้อเท็จจริงดังกล่าว จึงเชื่อได้ว่าบันทึกรายงานการประชุมในวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีส่งศาลเป็นเอกสารการประชุมที่จัดทำขึ้นโดยมีข้อความอันเป็นเท็จเพื่อประโยชน์ของผู้ถูกฟ้องคดี ทำให้ศาลรับฟังข้อเท็จจริงผิดพลาด และใช้ข้อเท็จจริงดังกล่าวในการพิจารณาพิพากษา โดยเชื่อว่าการที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ต่อสัญญาจ้างผู้ฟ้องคดี เนื่องจากมีภาระค่าใช้จ่ายด้านการบริหารงานบุคคลเกินร้อยละ ๔๐ ทำให้ต้องปรับลดพนักงานจ้างหรือใช้ดุลพินิจไม่ต่อสัญญาจ้างผู้ฟ้องคดี และเชื่อว่าการที่ผู้ถูกฟ้องคดีจ้างพนักงานจ้างเดิม จำนวน ๑๘ คน และจ้างพนักงานจ้างใหม่ จำนวน ๑๙ คน

/เข้าปฏิบัติงาน...

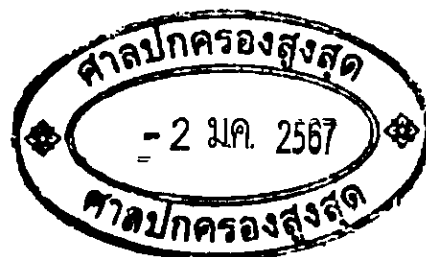
เข้าปฏิบัติงานในตำแหน่งเดิมของผู้ฟ้องคดี เกิดขึ้นภายหลังจากผู้ฟ้องคดีกับพวกไม่ได้ยื่นความจำนงทำสัญญาจ้างเหมาบริการกับผู้ถูกฟ้องคดีตามที่ปลัดเทศบาลแจ้งให้ทราบในการประชุมเมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕ ซึ่งเป็นข้อเท็จจริงที่ผิดพลาดไม่ถูกต้อง เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงตามหลักฐานแบบแสดงรายจ่ายด้านเงินเดือน ค่าจ้าง และประโยชน์ตอบแทนอื่นๆ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งเป็นเอกสารของผู้ถูกฟ้องคดีที่แสดงถึงกรอบอัตราค่าจ้างพนักงานจ้าง ๔ ปี (ปี พ.ศ. ๒๕๕๖ - ๒๕๕๙) ที่คณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดนครราชสีมา (ก.ท.จ. นครราชสีมา) ได้ให้ความเห็นชอบในการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๕ ระบุว่า ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕ ผู้ถูกฟ้องคดีมีพนักงานจ้างตามภารกิจและพนักงานจ้างทั่วไป จำนวน ๓๖ คน และผู้ถูกฟ้องคดีมีงบประมาณรายจ่ายด้านเงินเดือน ค่าจ้าง และประโยชน์ตอบแทนอื่นๆ ที่จ่ายจากเงินรายได้ที่ไม่รวมถึงเงินอุดหนุนและเงินกู้หรือเงินอื่นใดปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ตามที่จ่ายจริงคิดเป็นร้อยละ ๓๗.๑๘ และมีวงเงินคงเหลือจากรายจ่ายด้านเงินเดือนๆ ที่ยังไม่ถึงร้อยละ ๔๐ เป็นเงิน ๘๑๓,๐๗๗.๗๕ บาท ส่วนในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ พ.ศ. ๒๕๕๗ พ.ศ. ๒๕๕๘ และ พ.ศ. ๒๕๕๙ มีประมาณการค่าใช้จ่ายด้านเงินเดือนๆ คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๙๙ (ที่ถูกคือ ๓๘.๒๕) ร้อยละ ๓๗.๔๖ ร้อยละ ๓๖.๗๔ และร้อยละ ๓๖.๐๗ ตามลำดับ ซึ่งไม่เกินร้อยละ ๔๐ ตามที่กฎหมายกำหนดการที่ผู้ถูกฟ้องคดีอ้างเหตุไม่ต่อสัญญาจ้างกับผู้ฟ้องคดี รวมทั้งมีประกาศเทศบาลตำบลท่าช้าง เรื่อง ชะลอการจ้างพนักงานจ้าง ประจำปี ๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ที่ระบุเหตุผลว่ามีภาระค่าใช้จ่ายด้านการบริหารงานบุคคลเกินร้อยละ ๔๐ จึงไม่ถูกต้อง ประกอบกับที่ผ่านมาผู้ถูกฟ้องคดีได้ต่อสัญญาจ้างผู้ฟ้องคดีติดต่อกันเป็นเวลา ๕ ปี อีกทั้งผู้ถูกฟ้องคดียอมรับว่ายังมีได้ยุบเลิกตำแหน่งพนักงานจ้างและผู้ถูกฟ้องคดีได้มีประกาศเทศบาลตำบลท่าช้างเรื่อง รับสมัครบุคคลเพื่อทำการสรรหาและเลือกสรรเป็นพนักงานจ้างเทศบาลตำบลท่าช้าง ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๕ โดยประกาศดังกล่าวได้ระบุการรับสมัครพนักงานจ้างทั่วไป ตำแหน่งผู้ดูแลเด็ก จำนวน ๒ อัตรา แสดงให้เห็นว่าตำแหน่งดังกล่าวที่ผู้ฟ้องคดีเคยปฏิบัติยังมีความจำเป็นและเป็นภารกิจที่ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องปฏิบัติอยู่ต่อไป เมื่อผู้ฟ้องคดีเดิมเป็นพนักงานจ้างทั่วไป ตำแหน่งคนงาน (ผู้ดูแลเด็กอนุบาลและปฐมวัย) และมีผลการประเมินการปฏิบัติงานเฉลี่ยย้อนหลัง ๒ ปี ไม่ต่ำกว่าระดับดี อยู่ในเกณฑ์การประเมินที่ผู้ถูกฟ้องคดีจะพิจารณาต่อสัญญาจ้างกับผู้ฟ้องคดีได้ ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีใช้ดุลพินิจไม่ต่อสัญญาจ้างผู้ฟ้องคดี จึงเป็นการไม่ปฏิบัติตามประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดนครราชสีมา เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับพนักงานจ้าง ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๔๗ ข้อ ๓๔ และข้อ ๓๖ รวมถึงหนังสือวิญญูสื่อสารในราชการกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๙.๒/ว ๐๐๖ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๔๘ และหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๙.๕/ว ๘๕ ลงวันที่ ๒๑

/มิถุนายน...

มิถุนายน ๒๕๕๐ ซึ่งถือเป็นการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติและทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหาย จึงเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี

กรณีมีปัญหาที่ต้องพิจารณาต่อไปว่า ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนความเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดี เพียงใด เห็นว่า ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๔๓๘ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ค่าสินไหมทดแทนจะพึงใช้โดยสถานใดเพียงใดนั้น ให้ศาลวินิจฉัยตามควรแก่พฤติการณ์และความร้ายแรงแห่งละเมิด วรรคสอง บัญญัติว่า อนึ่ง ค่าสินไหมทดแทนนั้น ได้แก่การคืนทรัพย์สินอันผู้เสียหายต้องเสียไปเพราะละเมิด หรือใช้ราคาทรัพย์สินนั้น รวมทั้งค่าเสียหายอันจะพึงบังคับให้ใช้เพื่อความเสียหายอย่างใด ๆ อันได้ก่อกำขึ้นนั้นด้วย เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ก่อนที่สัญญาจ้างจะสิ้นสุดลง ผู้ฟ้องคดีได้รับเงินค่าตอบแทนตามสัญญาจ้างพนักงานจ้างเทศบาลตำบลท่าซ่าง เลขที่ ๑๒/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ ในอัตราเดือนละ ๕,๐๘๐ บาท การที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ต่อสัญญาจ้างให้กับผู้ฟ้องคดีทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหายจากการที่ไม่ได้รับเงินค่าตอบแทนดังกล่าว กรณีสมควรให้ผู้ฟ้องคดีได้รับค่าสินไหมทดแทนความเสียหายเท่ากับเงินค่าตอบแทนที่ได้รับตามสัญญาจ้างพนักงานจ้างดังกล่าวตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖ รวมเป็นระยะเวลา ๑๒ เดือน คิดเป็นเงินจำนวน ๖๐,๙๖๐ บาท ส่วนเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราวเดือนละ ๓,๙๒๐ บาท มีวัตถุประสงค์เพื่อตอบแทนการปฏิบัติงานและช่วยพนักงานจ้างให้มีรายได้เพียงพอต่อการดำรงชีพและสอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจ เมื่อผู้ฟ้องคดีมิได้ปฏิบัติงานจริง จึงไม่มีสิทธิได้รับเงินค่าครองชีพชั่วคราว ซึ่งมีประเด็นที่ต้องพิจารณาต่อไปว่า ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิได้รับดอกเบี้ยผิดนัดเพียงใด เห็นว่า ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๒๐๖ บัญญัติว่า ในกรณีหนี้อันเกิดแต่มูลละเมิด ลูกหนี้ได้ชื่อว่าผิดนัดมาแต่เวลาที่ทำละเมิด และมาตรา ๒๒๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า หนี้เงินนั้น ท่านให้คิดดอกเบี้ยในระหว่างเวลาผิดนัดร้อยละเจ็ดกึ่งต่อปี ถ้าเจ้าหนี้อาจจะเรียกดอกเบี้ยได้สูงกว่านั้นโดยอาศัยเหตุอย่างอื่น อันชอบด้วยกฎหมาย ก็ให้คงส่งดอกเบี้ยต่อไปตามนั้น ... เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีกระทำละเมิดอันเกิดจากการไม่ต่อสัญญาจ้างผู้ฟ้องคดีตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ จึงตกเป็นผู้ผิดนัดนับแต่วันดังกล่าว และผู้ฟ้องคดีมีสิทธิเรียกให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระดอกเบี้ยผิดนัดในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๖๐,๙๖๐ บาท นับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ จนถึงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ซึ่งเป็นวันฟ้องคดีรวม ๔ ปี ๒๓๘ วัน คิดเป็นดอกเบี้ย จำนวน ๒๑,๒๖๖.๐๕ บาท รวมเป็นเงินที่ผู้ถูกฟ้องคดีต้องชำระให้แก่ผู้ฟ้องคดีเป็นจำนวน ๘๒,๒๒๖.๐๕ บาท (๖๐,๙๖๐ + ๒๑,๒๖๖.๐๕) และโดยที่ได้มีพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๖๔ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๔ และมีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ มีผลให้ดอกเบี้ยผิดนัดที่ถึงกำหนดเวลาชำระตั้งแต่วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ อันเป็นวันที่พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

/พ.ศ. ๒๕๖๔...

พ.ศ. ๒๕๖๔ ใช้บังคับ ต้องคิดดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๓ ต่อปี หรืออัตราตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาซึ่งออกตามความในมาตรา ๗ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละ ๒ ต่อปี ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีจึงมีสิทธิได้รับดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๖๐,๙๖๐ บาท ตั้งแต่วันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๖๐ จนถึงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๔ และดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๓ ต่อปี หรืออัตราตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาซึ่งออกตามความในมาตรา ๗ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละ ๒ ต่อปี ของต้นเงินจำนวนเดียวกัน ตั้งแต่วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ เป็นต้นไป จนกว่าผู้ถูกฟ้องคดีจะชำระเสร็จให้แก่ผู้ฟ้องคดี กรณีที่ผู้ฟ้องคดีขอให้ศาลพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าฤชาธรรมเนียมและค่าดำเนินคดีแทนผู้ฟ้องคดี นั้น เห็นว่า มาตรา ๗๒/๑ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ บัญญัติให้ศาลปกครองมีอำนาจคืนค่าธรรมเนียมศาลทั้งหมดหรือแต่บางส่วนตามส่วนของการชนะคดีเท่านั้น ศาลจึงไม่อาจมีคำพิพากษาหรือคำสั่งตามคำขอดังกล่าวของผู้ฟ้องคดีได้

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดีเป็นเงิน ๘๒,๒๒๖.๐๕ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปีของต้นเงินจำนวน ๖๐,๙๖๐ บาท ตั้งแต่วันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ถึงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๔ และดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๓ ต่อปี หรืออัตราตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา ซึ่งออกตามความในมาตรา ๗ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละ ๒ ต่อปี นับตั้งแต่วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จสิ้น ทั้งนี้ ให้ชำระให้เสร็จสิ้นภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่คดีถึงที่สุด คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก และคืนค่าธรรมเนียมศาลบางส่วนตามส่วนของการชนะคดีให้แก่ผู้ฟ้องคดี

ผู้ถูกฟ้องคดีอุทธรณ์และแก้ไขเพิ่มเติมอุทธรณ์มีสาระสำคัญว่า ผู้ฟ้องคดียื่นคำขอให้พิจารณาคดีใหม่ลงวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๖๓ (ที่ถูกคือ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๖๓) อ้างว่า ศาลปกครองสูงสุดฟังข้อเท็จจริงผิดพลาดหรือมีพยานหลักฐานใหม่อันอาจทำให้ข้อเท็จจริงที่ฟังเป็นยุติแล้วนั้นเปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญ นั้น ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งลงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓ ไม่รับคำขอให้พิจารณาคดีใหม่ ดังนั้น การพิจารณาคดีน่าจะยุติลงตั้งแต่ศาลปกครองสูงสุดได้มีคำพิพากษายืนตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นคดีหมายเลขแดงที่ อบ. ๒๔๒/๒๕๖๒ คำพิพากษาศาลปกครองชั้นต้นจึงขัดกับคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดดังกล่าว จังหวัดนครราชสีมาได้แจ้งตอบข้อหารือตามหนังสืออำเภอเฉลิมพระเกียรติ (ลับ) ที่ นม ๐๐๒๓.๑๓/๑๓ ลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๐ เรื่อง ทาหรือการพิจารณาดำเนินการหาทางเยียวยาให้แก่ผู้ร้องเรียนสรุปความว่า “ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า การเลิกจ้าง นางสุรภา ต่านสันเทียะ และคณะเป็นกรณีครบกำหนดระยะเวลาในสัญญาจ้าง ซึ่งตามมาตรา ๑๗

/แห่งพระราชบัญญัติ...

แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ กำหนดให้มิต้องบอกกล่าวล่วงหน้า ประกอบกับมาตรา ๑๗ วรรคสาม กำหนดมิให้นายจ้างจ่ายค่าชดเชยให้แก่ลูกจ้างซึ่งเลิกจ้าง ที่มีกำหนดระยะเวลาการจ้างไว้แน่นอน และเลิกจ้างตามกำหนดระยะเวลานั้น...” การที่ผู้ฟ้องคดีนำคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ช. มาขอให้ศาลพิจารณาคดีใหม่ เนื่องจากศาลฟังข้อเท็จจริงที่ไม่ครบถ้วนนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีเห็นว่าไม่เป็นธรรมเนื่องจากคดีดังกล่าวได้สิ้นสุดแล้วและศาลปกครองสูงสุดได้มีคำพิพากษาเป็นคดีหมายเลขแดงที่ อป. ๒๔๒/๒๕๖๒ ยืนตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นที่ให้ยกฟ้อง เมื่อศาลปกครองรับคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ช. คดีหมายเลขดำที่ ๑๓ - ๑ - ๗๐๙/๒๕๖๒ หมายเลขแดงที่ ๕๐๔ - ๑ - ๕๐/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๔ นั้น ผู้ถูกฟ้องเคยเรียนชี้แจงว่าคดีนี้ยังอยู่ขั้นตอนของการพิจารณาของศาลอาญา คดียังไม่ได้ข้อยุติ

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นยกฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีแก้อุทธรณ์ว่า ตามที่ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นคำขอให้ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาคดีใหม่ ลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ พร้อมส่งสำเนาหนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดนครราชสีมา ลับ ที่ ปช ๐๐๔๐ (นม)/๒๗๙๓ ลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๖๔ คำวินิจฉัยของ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ครั้งที่ ๖๙/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๔ และรายงานและสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. คดีหมายเลขดำที่ ๑๓ - ๑ - ๗๐๙/๒๕๖๒ หมายเลขแดงที่ ๕๐๔ - ๑ - ๕๐/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๔ เพราะเหตุที่เห็นว่าบันทึกรายงานการประชุมในวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕ ที่ผู้ถูกฟ้องคดียื่นต่อศาลเป็นเอกสารการประชุมที่จัดทำขึ้นโดยมีข้อความอันเป็นเท็จเพื่อประโยชน์ของผู้ถูกฟ้องคดีทำให้ศาลฟังข้อเท็จจริงผิดพลาดและใช้ข้อเท็จจริงดังกล่าวในการพิจารณาโดยเชื่อว่าการที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ต่อสัญญาจ้างให้ผู้ฟ้องคดี เนื่องจากมีภาระค่าใช้จ่ายด้านการบริหารงานบุคคลเกินร้อยละ ๔๐ ทำให้ต้องปรับลดพนักงานจ้างหรือใช้ดุลพินิจไม่ต่อสัญญาจ้างผู้ฟ้องคดี และเชื่อว่าการที่ผู้ถูกฟ้องคดีจ้างพนักงานจ้างเดิม จำนวน ๑๘ คน และพนักงานจ้างรายใหม่ จำนวน ๑๙ คน (เป็นพนักงานจ้างภารกิจและพนักงานจ้างทั่วไป จำนวน ๑๔ คน และเป็นการจ้างเหมาบริการ จำนวน ๕ คน) เข้าปฏิบัติงานในตำแหน่งเดิมของผู้ฟ้องคดี เกิดขึ้นหลังจากผู้ฟ้องคดีกับพวกไม่ได้ยื่นความจำนงทำสัญญาจ้างเหมาบริการกับผู้ถูกฟ้องคดีตามที่ปลัดเทศบาลแจ้งให้ทราบในการประชุมเมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕ ซึ่งเป็นข้อเท็จจริงที่ไม่ถูกต้อง ประกอบกับผู้ฟ้องคดีเห็นว่าศาลปกครองฟังข้อเท็จจริงผิดพลาด ไม่ครบถ้วน โดยยกเฉพาะสัญญาสิ้นสุดลงตามระยะเวลาที่กำหนดในสัญญามาพิจารณาเท่านั้น แต่มิได้พิจารณาถึงโครงสร้างกำลังตามแผนบุคลากรของผู้ถูกฟ้องคดีว่ายังมีความจำเป็นและ

/เป็นภารกิจ...

เป็นภารกิจที่ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องปฏิบัติอยู่ รวมทั้งการประเมินผลการปฏิบัติงานมีผลต่อการนำไปใช้ในการบริหารงานบุคคล ๔ ลักษณะ คือ ๑. การเลื่อนค่าตอบแทน ๒. การเลิกจ้าง ๓. การต่อสัญญา และ ๔. อื่น ๆ ดังนั้น การประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ฟ้องคดีตามกรอบหลักเกณฑ์การจ้างพนักงานจ้างตามภารกิจต้องพิจารณาการต่อสัญญาจ้างให้ครบทุกมิติ มิใช่เพียงตรวจสอบว่าสัญญาจ้างสิ้นสุดเท่านั้น นอกจากนี้ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าการตอบข้อหาหรือของจังหวัดนครราชสีมาไม่ถูกต้อง มิได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงข้อกฎหมายให้ครบถ้วนทุกประเด็น ทำให้ผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับความเป็นธรรมเป็นอย่างยิ่ง ดังนี้ พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า พระราชบัญญัตินี้มิให้ใช้บังคับแก่ (๑) ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค และราชการส่วนท้องถิ่น... และตามข้อเท็จจริง ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕ ผู้ถูกฟ้องคดีมีพนักงานจ้างตามภารกิจและพนักงานจ้างทั่วไป จำนวน ๓๖ คน มีงบประมาณรายจ่ายด้านเงินเดือน ค่าจ้าง และประโยชน์ตอบแทนอื่นที่จ่ายจากเงินรายได้ที่ไม่รวมเงินอุดหนุนและเงินกู้หรือเงินอื่นใดปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ตามที่จ่ายคิดเป็นเงินร้อยละ ๓๗.๑๘ และมีวงเงินคงเหลือจากรายจ่ายด้านเงินเดือนๆ ที่ยังไม่ถึงร้อยละ ๔๐ เป็นเงิน ๔๑๓,๐๗๗.๗๕ บาท ส่วนในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ ถึง พ.ศ. ๒๕๕๙ มีประมาณการค่าใช้จ่ายด้านเงินเดือนๆ คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๙๙ (ที่ถูกคือ ๓๘.๒๕) ร้อยละ ๓๗.๔๖ ร้อยละ ๓๖.๗๕ (ที่ถูกคือ ๓๖.๗๔) และร้อยละ ๓๖.๐๗ ตามลำดับ ซึ่งไม่เกินร้อยละ ๔๐ ตามที่กฎหมายกำหนด การที่ผู้ถูกฟ้องคดีอ้างเหตุไม่ต่อสัญญาจ้างกับผู้ฟ้องคดี รวมทั้งมีประกาศเทศบาลตำบลท่าช้าง เรื่อง ขะลอกการจ้างพนักงานจ้าง ประจำปี ๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ที่ระบุเหตุผลว่า มีภาระค่าใช้จ่ายด้านการบริหารงานบุคคลเกินร้อยละ ๔๐ จึงไม่ถูกต้อง ประกอบกับที่ผ่านมาผู้ถูกฟ้องคดีได้ต่อสัญญาจ้างผู้ฟ้องคดีติดต่อกันมาเป็นเวลา ๕ ปี อีกทั้ง ผู้ถูกฟ้องคดียอมรับว่ายังมีได้ยุบเลิกตำแหน่งพนักงานจ้างและผู้ถูกฟ้องคดีได้มีประกาศเทศบาลตำบลท่าช้าง เรื่อง รับสมัครบุคคลเพื่อทำการสรรหาและเลือกสรรเป็นพนักงานจ้างเทศบาลตำบลท่าช้าง ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๕ โดยประกาศดังกล่าวได้ระบุการรับสมัครพนักงานจ้างทั่วไป ตำแหน่งคนงาน (ตำแหน่งผู้ดูแลเด็ก) จำนวน ๒ อัตรา แสดงให้เห็นว่า ตำแหน่งดังกล่าวที่ผู้ฟ้องคดีเคยปฏิบัติยังมีความจำเป็น และเป็นภารกิจที่ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องปฏิบัติต่อไป และไม่ปรากฏว่ามีการขอยุบหรือยกเลิกตำแหน่งดังกล่าวแต่อย่างใด เมื่อเดิมผู้ฟ้องคดีเป็นพนักงานจ้างทั่วไปตำแหน่งผู้ดูแลเด็กอนุบาลและปฐมวัย และมีผลการประเมินการปฏิบัติงานเฉลี่ยย้อนหลัง ๒ ปี ไม่ต่ำกว่าระดับดีอยู่ในเกณฑ์การประเมินที่ผู้ถูกฟ้องคดีจะพิจารณาต่อสัญญาจ้างให้กับผู้ฟ้องคดีได้ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ต่อสัญญาจ้างให้ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นการไม่ปฏิบัติตามประกาศคณะกรรมการเทศบาลจังหวัดนครราชสีมา เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับพนักงานจ้าง

/ลงวันที่ ๒๕...

ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๔๗ ข้อ ๓๔ และข้อ ๓๖ รวมถึงหนังสือวิทยุสื่อสารในราชการ กระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๙.๒/ว ๐๐๖ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๔๘ และหนังสือ สำนักงานกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๙.๕/๓๕ ลงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ (ที่ถูกคือ ๐๘๐๙.๕/ว ๘๕ ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๐) ซึ่งถือเป็นการละเลยต่อหน้าที่ ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ และทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหาย จึงเป็นการกระทำ ละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี สำหรับกรณีที่ย้ายการสูงสุดได้ยื่นฟ้องนางจรีพร เศวตอมรกุล เป็นจำเลย ที่ศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๓ ในคดีหมายเลขแดงที่ อท ๑๙๒/๒๕๖๕ ซึ่งผู้ฟ้องคดีเป็นโจทก์ร่วมที่ ๔ ในคดีดังกล่าวจำเลยให้การรับสารภาพตามฟ้องโจทก์ทุกประการ ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษายืนตามศาลปกครองชั้นต้น

คดีนี้ศาลปกครองสูงสุดไม่จัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี คู่กรณีไม่ได้ยื่นคำแถลง เป็นหนังสือ และไม่ได้แจ้งความประสงค์ให้ศาลจัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี โดยได้รับฟัง สรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์ เป็นหนังสือของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาพยานหลักฐานในคำฟ้อง คำให้การ คำคัดค้านคำให้การ คำให้การเพิ่มเติม คำอุทธรณ์ และคำแก้อุทธรณ์แล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีได้ทำสัญญาจ้างผู้ฟ้องคดีเป็นพนักงานจ้าง ตามสัญญาเลขที่ ๑๒/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ ตำแหน่งคนงาน (ดูแลเด็ก ที่ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก) มีกำหนด ๑ ปี เริ่มตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๔ สิ้นสุดในวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕ เมื่อครบกำหนดระยะเวลาตามสัญญาจ้าง ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ต่อสัญญาจ้างกับ ผู้ฟ้องคดี กับพวกรวม ๑๘ คน โดยอ้างว่าในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ ผู้ถูกฟ้องคดีมีค่าใช้จ่าย ด้านการบริหารงานบุคคลเกินกว่าร้อยละ ๔๐ จึงต้องมีการปรับลดพนักงานจ้าง ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นพนักงานจ้างสังกัดผู้ถูกฟ้องคดีติดต่อกันมาตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๑ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕ และมีผลการประเมินการปฏิบัติงานในปี พ.ศ. ๒๕๕๕ อยู่ในเกณฑ์ดี ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องต่อสัญญาจ้างให้แก่ผู้ฟ้องคดีตามแนวทางปฏิบัติของกรมส่งเสริมการปกครอง ท้องถิ่นตามหนังสือวิทยุสื่อสารในราชการกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๙.๒/ว ๐๐๖ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๔๘ และหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๙.๕/ว ๘๕ ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๐ ผู้ฟ้องคดีกับพวกจึงมีหนังสือร้องเรียนไปยังศูนย์ดำรงธรรมจังหวัด นครราชสีมาและผู้ตรวจการแผ่นดิน ต่อมา ผู้ตรวจการแผ่นดินได้มีหนังสือสำนักงานผู้ตรวจการ แผ่นดิน ด่วนที่สุด ที่ ผผ ๐๙/๒๓๖๕ ลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ แจ้งผลการวินิจฉัยว่า ผู้ถูกฟ้องคดีแจ้งการเลิกจ้างผู้ฟ้องคดีกับพวกในระยะเวลากระชั้นชิดที่จะสิ้นสุดสัญญาจ้างโดยไม่มี

/เหตุอันสมควร...

เหตุอันสมควร ทำให้ผู้ฟ้องคดีไม่มีโอกาสที่จะตัดสินใจสมัครเข้าเป็นลูกจ้างตามสัญญาจ้างเหมาบริการได้ ประกอบกับงบประมาณด้านการบริหารงานบุคคลประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ คิดเป็นร้อยละ ๓๙.๗๒ มีได้เกินกว่าร้อยละ ๔๐ ตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีกล่าวอ้าง จึงเสนอแนะให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นและจังหวัดนครราชสีมา ซึ่งกำกับดูแลคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดนครราชสีมา (ก.ท.จ. นครราชสีมา) และสำนักงานท้องถิ่นจังหวัดนครราชสีมา พิจารณาทบทวนให้ผู้ถูกฟ้องคดีดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบตามอำนาจหน้าที่ และหาทางเยียวยาผู้ฟ้องคดีกับพวกตามความเหมาะสมโดยเร่งด่วน ปรากฏว่าผู้ถูกฟ้องคดีมิได้ดำเนินการตามข้อเสนอแนะของผู้ตรวจการแผ่นดินดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือลงวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๙ และหนังสือลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๖๐ ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเป็นเงินค่าตอบแทนรายเดือนและเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราว ในอัตราเดือนละ ๙,๐๐๐ บาท จำนวน ๑๒ เดือน เป็นเงิน ๑๐๘,๐๐๐ บาท ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือสำนักงานเทศบาลตำบลท่าช้าง ที่ นม ๕๔๕๐๑/๘๐ ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ แจ้งผู้ฟ้องคดีกับพวกให้เข้าร่วมประชุมในวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ผลการประชุมปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีกับพวกรวม ๑๘ คน ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนคนละ ๑๐๘,๐๐๐ บาท ส่วนผู้ถูกฟ้องคดียินดีจะรับผู้ฟ้องคดีกับพวกเข้าทำงานจ้างเหมาบริการตามระเบียบและกรอบอัตรากำลังที่ขาด หลังจากนั้นผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือสำนักงานเทศบาลตำบลท่าช้าง ที่ นม ๕๔๕๐๑/๑๘๐ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๐ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีกับพวกมาสมัครงานประเภทจ้างเหมาบริการ แต่ผู้ฟ้องคดีไม่ไปสมัครงานดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ต่อสัญญาจ้างผู้ฟ้องคดีเป็นการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหาย จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ฟ้องคดีพร้อมดอกเบี้ย ศาลปกครองชั้นต้นมีคำพิพากษายกฟ้อง ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์คำพิพากษาดังกล่าว ซึ่งศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษาเป็นคดีหมายเลขแดงที่ อบ. ๒๔๒/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๖๒ พิพากษายืน ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องขอให้พิจารณาคดีใหม่ ลงวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๖๓ ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งลงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓ ไม่รับคำขอให้พิจารณาพิพากษาคดีใหม่ของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณา ต่อมา ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องขอให้พิจารณาคดีใหม่ ลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ โดยอ้างหนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดนครราชสีมา ลับ ที่ ปช ๐๐๔๐ (นม)/๒๗๙๓ ลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๖๔ ที่แจ้งคำวินิจฉัยของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) ครั้งที่ ๖๙/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๔ และรายงานและสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. คดีหมายเลขดำที่ ๑๓ - ๑ - ๗๐๙/๒๕๖๒ หมายเลขแดงที่ ๕๐๔ - ๑ - ๕๐/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๔

/รวมทั้ง...

รวมทั้งอ้างคำสั่งศาลปกครองสูงสุดที่ คบ. ๒๐๘/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๖๔ ที่วินิจฉัยให้รับคำขอพิจารณาคดีใหม่ เนื่องจากศาลฟังข้อเท็จจริงที่ไม่ครบถ้วน ซึ่งผู้ฟ้องคดีเห็นว่า เป็นกรณีที่ศาลปกครองรับฟังข้อเท็จจริงผิดพลาดหรือมีพยานหลักฐานใหม่อันอาจทำให้ข้อเท็จจริงที่รับฟังเป็นยุติแล้วนั้นเปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญ และขอให้ศาลปกครองพิจารณาพิพากษาคดีใหม่ โดยพิพากษาให้เป็นไปตามคำขอท้ายฟ้องของผู้ฟ้องคดี ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดีเป็นเงิน ๘๒,๒๒๖.๐๕ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปีของต้นเงินจำนวน ๖๐,๙๖๐ บาท ตั้งแต่วันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ถึงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๔ และดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๓ ต่อปี หรืออัตราตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา ซึ่งออกตามความในมาตรา ๗ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละ ๒ ต่อปี นับตั้งแต่วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จสิ้น ทั้งนี้ ให้ชำระให้เสร็จสิ้นภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่คดีถึงที่สุด คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก และคืนค่าธรรมเนียมศาลบางส่วนตามส่วนของการชนะคดีให้แก่ผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีไม่เห็นฟ้องด้วย จึงอุทธรณ์เป็นคดีนี้

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณากฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้องประกอบด้วยแล้ว

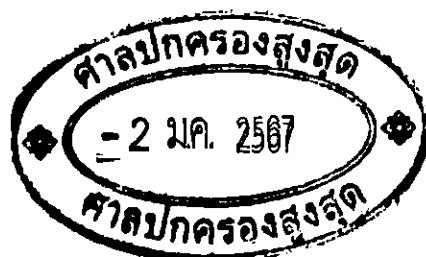
คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ต่อสัญญาจ้างกับผู้ฟ้องคดีเป็นการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ และเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีหรือไม่ หากเป็นการกระทำละเมิด ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนความเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดี เพียงใด

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๕ บัญญัติว่า ในการจ่ายเงินเดือน ประโยชน์ตอบแทนอื่น และเงินค่าจ้างของข้าราชการ หรือพนักงานส่วนท้องถิ่น และลูกจ้าง ที่นำมาจากเงินรายได้ที่ไม่รวมเงินอุดหนุน และเงินกู้หรือเงินอื่นใดนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งจะกำหนดสูงกว่าร้อยละสี่สิบของเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นไม่ได้ ประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดนครราชสีมา เรื่อง หลักเกณฑ์ทั่วไปเกี่ยวกับพนักงานจ้าง ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๔๗ ข้อ ๓ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า พนักงานจ้างมีสามประเภท ดังต่อไปนี้ (๑) พนักงานจ้างตามภารกิจ (๒) พนักงานจ้างผู้เชี่ยวชาญพิเศษ (๓) พนักงานจ้างทั่วไป ข้อ ๙ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า การจ้างพนักงานจ้าง จะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการพนักงานเทศบาลก่อน ... สำหรับพนักงานจ้างทั่วไปให้ทำสัญญาจ้างไม่เกินคราวละหนึ่งปี ... โดยอาจมีการต่อสัญญาได้ ทั้งนี้ ตามความเหมาะสมและความจำเป็นของแต่ละเทศบาล

ข้อ ๓๔ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า ในระหว่างสัญญาจ้าง ให้เทศบาลจัดให้มีการประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานจ้าง ดังต่อไปนี้ ... (๓) การประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานจ้างทั่วไป ให้กระทำในกรณีการประเมินผลการปฏิบัติงานเพื่อต่อสัญญาจ้าง ข้อ ๓๖ กำหนดว่า การประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานจ้าง ต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์ในการที่เทศบาลจะใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารพนักงานจ้าง และนำผลการประเมินไปใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาในเรื่องต่าง ๆ แล้วแต่กรณี ดังนี้ ... (๓) การต่อสัญญาจ้าง และข้อ ๕๔ กำหนดว่า สัญญาจ้างสิ้นสุดลงเมื่อ (๑) ครบกำหนดตามสัญญาจ้าง

คดีนี้ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องขอให้ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาคดีใหม่ตามมาตรา ๗๕ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ เนื่องจากศาลปกครองชั้นต้นและศาลปกครองสูงสุดในคดีนี้ฟังข้อเท็จจริงผิดพลาดและคำพิพากษาได้จัดทำขึ้นโดยอาศัยข้อเท็จจริงที่เปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญซึ่งทำให้ผลแห่งคำพิพากษาที่ใช้บังคับอยู่ในขณะนั้นไม่ถูกต้องไม่เป็นธรรม โดยผู้ฟ้องคดีกับพวกรวม ๑๘ คน เห็นว่า ถูกเลิกจ้างโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ได้กล่าวหา ร้องเรียนการกระทำของนางจุรีพร เสวตอมรกุล นายกองค้การบริหารส่วนตำบลในขณะนั้น ตามหนังสือของนางสุรภา ต่านสันเทียะ ฉบับลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๖๔ ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. รับเรื่องไว้และตั้งคณะกรรมการไต่สวนและชี้มูลตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เมื่อพิเคราะห์รายงานการไต่สวนของคณะอนุกรรมการไต่สวนซึ่งรวบรวมพยานบุคคล ๓๗ คน และเอกสารที่เกี่ยวข้อง โดยสามารถจำแนกกลุ่มออกเป็น พยานบุคคล กลุ่มเจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบลท่าช้าง ประกอบด้วยนายกิตติภักดิ์ กาญจนพรประภา ปลัดเทศบาลตำบลท่าช้าง ให้ถ้อยคำว่า นางจุรีพรได้รับการเลือกตั้งเมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๕ ต่อมา วันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕ นางจุรีพรได้เรียกประชุมพนักงานเทศบาล และลูกจ้างพร้อมทั้งให้นโยบายการทำงานของผู้บริหารชุดใหม่ ผู้ฟ้องคดีกล่าวต้อนรับมีเนื้อหาทำนองเดียวกันกับระเบียบวาระที่ ๑ ตามรายงานการประชุมลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕ แต่ในการประชุมวันนั้น ตนไม่ได้กล่าวเรื่องการต่อสัญญาจ้างพนักงานและการจ้างเหมาบริการแทน ส่วนรายงานการประชุมมีนายอาทิตย์ พิระรัตนจินดา นำมาให้พยานลงลายมือชื่อ แต่เมื่อตรวจดูแล้วเนื้อหาของรายงานมีหลายข้อความที่ตนไม่ได้กล่าว จึงไม่ได้ลงลายมือชื่อ แต่ต่อมามีผู้ใดลงลายมือชื่อในรายงานนี้และนำไปใช้อย่างไรตนไม่ทราบ และเห็นว่านางจุรีพร เข้ามาทำงานที่เทศบาลตำบลท่าช้างตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ เป็นต้นมา และได้มีการลงนามในประกาศขะลอกการจ้างพนักงานสำหรับงบประมาณปี ๒๕๕๕ เทศบาลตำบลท่าช้าง มีบุคลากรตำแหน่งพนักงานจ้างตามภารกิจและพนักงานจ้างทั่วไปจำนวน ๓๖ คน และมีการ

/ต่อสัญญา...

ต่อสัญญาจ้างพนักงานจ้างในปี ๒๕๕๖ จำนวน ๑๘ คน ไม่ต่อสัญญาจ้าง ๑๘ คน ทั้งที่ผลการประเมินผลการปฏิบัติงานปีงบประมาณ ๒๕๕๕ ของพนักงานทั้ง ๓๖ คน ครั้งที่ ๑ และครั้งที่ ๒ อยู่ในเกณฑ์ไม่ต่ำกว่าดี และผู้ถูกฟ้องคดีมีค่าใช้จ่ายด้านการบริหารงานบุคคลไม่เกินร้อยละ ๔๐ ของงบประมาณรายจ่ายประจำปี แต่เนื่องจากวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ผู้ถูกฟ้องคดียังไม่ได้จัดทำเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี ๒๕๕๖ นางจรีพรจึงสั่งการให้ชะลอการจ้างพนักงานจ้างประจำปี ๒๕๕๖ ออกไปก่อน โดยนางจรีพรได้แจ้งให้พนักงานจ้างตามภารกิจและพนักงานจ้างทั่วไปทุกคนมาทำงานจ้างเหมาบริการในช่วงที่มีการชะลอการจ้าง แต่พนักงานจำนวน ๑๘ คน ไม่มาทำงานจ้างเหมาบริการ ส่วนการที่นางจรีพรจ้างพนักงานอื่นอีก ๑๒ ราย เข้ามาทำงานจ้างเหมาบริการระหว่างวันที่ ๑ - ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ตนไม่ทราบว่ามีการบริหารจัดการผู้รับจ้างอย่างไร นายอาทิตย์ หัวหน้าสำนักปลัดเทศบาล ให้ถ้อยคำว่ามีกระบวนการจัดหาผู้รับจ้างอย่างไร นายอาทิตย์ หัวหน้าและนางสาวอาภาพร อินสระเกตุ ปีงบประมาณ ๒๕๕๕ ครั้งที่ ๑ และครั้งที่ ๒ อยู่ในระดับดี ในวันประชุมพนักงานนางจรีพรได้เรียกชื่อและนามสกุลของพนักงานจ้างตามรายชื่อเรียงไปตามกอง เมื่อพนักงานจ้างยื่นขึ้นกล่าวทักทายนางจรีพรจะถามเกี่ยวกับการทำงาน ครอบครัว และถามว่าเป็นลูกหลานใคร โดยนางจรีพรจะจดบันทึกหรือทำเป็นสัญลักษณ์ไว้ในบัญชีรายชื่อดังกล่าว เมื่อประชุมพนักงานจ้างเสร็จสิ้น นางจรีพรได้เรียกประชุมหัวหน้าส่วนราชการ ประกอบด้วย ปลัดเทศบาล ผู้อำนวยการกองต่าง ๆ และนายอาทิตย์ในฐานะหัวหน้าสำนักปลัด โดยนางจรีพรได้ประชุมพูดคุยและแจ้งชื่อของพนักงานจ้างที่จะไม่ต่อสัญญาในปีงบประมาณ ๒๕๕๖ ให้หัวหน้าส่วนราชการทราบ และให้หัวหน้าไปแจ้งพนักงานในสังกัดของตน แต่พยายามไม่แจ้งให้นายไพศาล และนางสาวอาภาพรทราบ เนื่องจากการเป็นการกระทำที่ไม่ถูกต้อง เพราะบุคคลทั้งสองไม่ได้กระทำอะไรผิด ส่วนการประชุมเมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕ มีนางจรีพร และนายราชัน เศวตอมรกุล สามี เข้าร่วมประชุมด้วย การประชุมมีเนื้อหาทำนองเดียวกับสำเนาบันทึกประชุมที่พนักงานได้สว่นให้ตนดู แต่ข้อความเท็จจริงถูกต้องหรือไม่ตนจำไม่ได้ หลังประชุมเสร็จนางจรีพรให้เจ้าหน้าที่สำนักปลัดจัดทำรายงานการประชุมและนำมาให้ตนลงลายมือชื่อ ตนจึงได้ลงลายมือชื่อโดยที่ยังไม่ได้อ่านเพราะเห็นว่ามีการประชุมกันจริง และตนไม่ได้แจ้งให้นายไพศาล และนางสาวอาภาพร มาทำงานจ้างเหมาในช่วงที่มีการชะลอการจ้าง นางกัญญา ศรีห้วยไพร ตำแหน่งบุคลากร ให้ถ้อยคำว่ามีเรื่องเกี่ยวกับงานบริหารงานบุคคล เช่น การบรรจุแต่งตั้งและงานอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย ในปีงบประมาณ ๒๕๕๕ ผู้ถูกฟ้องคดีมีบุคลากรตำแหน่งพนักงานจ้างตามภารกิจและพนักงานจ้างทั่วไป จำนวน ๓๖ คน ซึ่งผลการประเมินผลการปฏิบัติงานพนักงานจ้างทุกคน ครั้งที่ ๑ และครั้งที่ ๒ อยู่ในเกณฑ์ดี ตนไม่ทราบเรื่องที่ถูกฟ้องคดีประกาศชะลอการจ้างพนักงานจ้าง ประจำปี ๒๕๕๖

/เพราะไม่มี...

เพราะไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดทำและการพิจารณาเรื่องดังกล่าว ขณะนั้น ผู้ถูกฟ้องคดี ใช้แผนกรอบอัตรากำลังพนักงานจ้าง ๔ ปี (ปี พ.ศ. ๒๕๕๖ - ๒๕๕๙) โดยแผนกรอบอัตรากำลังพนักงานจ้างดังกล่าว ตนได้ทำร่างเอกสารแผนอัตรากำลังพนักงานจ้างแล้วเสร็จเมื่อเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๕ และเทศบาลตำบลท่าช้างได้ส่งร่างเอกสารแผนอัตรากำลังพนักงานจ้างให้คณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดนครราชสีมา ซึ่งคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดนครราชสีมาได้เห็นชอบแผนอัตรากำลังพนักงานจ้าง ๔ ปี ดังกล่าวแล้ว ในรายงานการประชุมคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดนครราชสีมา ครั้งที่ ๙/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๕ โดยแผนอัตรากำลังดังกล่าว เทศบาลตำบลท่าช้างมีค่าใช้จ่ายด้านบุคลากรไม่เกินร้อยละ ๔๐ ของงบประมาณรายจ่ายประจำปี ส่วนการสรรหาและเลือกสรรเป็นพนักงานจ้างเทศบาลตำบลท่าช้าง จำนวน ๑๔ อัตรา ตามประกาศเทศบาลตำบลท่าช้าง เรื่อง รับสมัครบุคคลเพื่อทำการสรรหาและเลือกสรรเป็นพนักงานจ้างเทศบาลตำบลท่าช้าง ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๕ นั้น ขอชี้แจงว่า มีเจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบลท่าช้าง แจ้งให้ตนไปพบนางจรีพรในห้องทำงานของนายกเทศมนตรี เมื่อไปถึงห้องทำงานได้พบนางจรีพร นายกิตติภักดิ์ นายอาทิตย์ และบุคคลอื่นอีกประมาณ ๓ คน เข้าใจว่าเป็นหัวหน้าส่วนราชการในแต่ละกอง ตนได้รับแจ้งจากผู้ที่อยู่ในห้องทำงานว่า นายกเทศมนตรีต้องการให้ต่อสัญญาพนักงานจ้างซึ่งยังคงทำงานอยู่ในขณะนั้น จำนวน ๑๘ คน ส่วนพนักงานจ้างอีก ๑๘ คน ที่ไม่ได้มาทำงานแล้ว ไม่มีการพูดถึง และได้แจ้งว่าจะจ้างพนักงานใหม่ จำนวน ๑๔ คน พร้อมระบุตำแหน่งมาให้ด้วย แล้วให้ตนไปจัดทำเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการประกาศรับสมัครพนักงานจ้าง จากนั้น ตนได้จัดทำเอกสารที่เกี่ยวข้องให้นางจรีพรลงนามในเอกสารต่าง ๆ ต่อมา มีการสอบคัดเลือก ซึ่งผู้เข้าสอบทั้ง ๑๔ คน ได้รับคะแนนผ่านการคัดเลือกปรากฏตามเอกสารประกาศผลการสอบคัดเลือกเพื่อแต่งตั้งเป็นพนักงานจ้างเทศบาลตำบลท่าช้าง ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๖ และประกาศเทศบาลตำบลท่าช้าง เรื่อง การขึ้นบัญชีและการยกเลิกบัญชีผู้สอบคัดเลือกบุคคลเพื่อเป็นพนักงานจ้าง ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ และเทศบาลตำบลท่าช้างได้จ้างผู้สอบคัดเลือกได้ทั้ง ๑๔ คน ตั้งแต่วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ - ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖ ปรากฏตามคำสั่งเทศบาลตำบลท่าช้าง ที่ ๒๙๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ และเอกสารบัญชีแนบท้ายคำสั่งดังกล่าว ตนไม่มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้ใดในเรื่องกล่าวหานี้มาก่อน นายยศวริศ บุญหลัง ผู้อำนวยการกองช่างให้ถ้อยคำว่ามีปีงบประมาณ ๒๕๕๕ กองช่างมีบุคลากร ตำแหน่งพนักงานจ้างจำนวน ๑๑ คน ต่อสัญญาจ้างในปีงบประมาณ ๒๕๕๖ จำนวน ๓ คน และไม่ต่อสัญญาจ้าง ๘ คน ทั้งที่พนักงานจ้างทุกคนมีผลการประเมินผลการปฏิบัติงาน ปี ๒๕๕๕ ครั้งที่ ๑ และครั้งที่ ๒ ไม่ต่ำกว่าระดับดี ในการประชุมทางจรีพรทำสัญลักษณ์ไว้ในบัญชีรายชื่อหลังจากเรียกสอบถาม

/พนักงานจ้าง...

พนักงานจ้างเป็นรายบุคคล และหลังจากประชุมพนักงานจ้างเสร็จก็ได้เรียกหัวหน้าส่วน และผู้อำนวยการกองประชุม โดยนางจรีพรแจ้งรายชื่อผู้ที่จะไม่ต่อสัญญาจ้างและให้ตน ไปแจ้งพนักงาน แต่ตนไม่แจ้งเพราะเห็นว่าบุคคลทั้ง ๘ คน รับรู้การไม่ต่อสัญญาจ้างแล้ว และหากถามกลับมาว่า เหตุใดจึงไม่ต่อสัญญาจ้าง ตนกลัวว่าจะตอบไม่ได้ ตนไม่ทราบเกี่ยวกับ ประกาศชะลอการจ้างลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ และไม่ได้ไปติดต่อเชิญชวนให้ผู้รับจ้างคนใหม่ เข้ามาทำงานจ้างเหมาบริการ และไม่ทราบเรื่องการสมัครและการจ้าง กลุ่มผู้เสียหายที่ไม่ได้ รับการต่อสัญญาจ้าง ผู้ฟ้องคดีซึ่งให้ถ้อยคำว่ามีงานที่เทศบาลตำบลท่าช้างตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๑ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕ ในตำแหน่งผู้ดูแลเด็ก เป็นพนักงานจ้างทั่วไป (คนงาน) สังกัด งานการศึกษาปฐมวัย กองการศึกษา ทำหน้าที่ดูแลเด็ก และงานอื่นที่ได้รับมอบหมาย โดยใน ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๒ - ๒๕๕๕ ได้รับคะแนนผลการประเมินการปฏิบัติงาน ในระดับดี โดยเมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕ ช่วงเช้านางจรีพร นายกเทศมนตรีตำบลท่าช้าง เดินทางมายัง เทศบาลตำบลท่าช้าง เพื่อทำพิธีบวงสรวงศาลพระภูมิเจ้าที่ และช่วงบ่ายได้เรียกเจ้าหน้าที่ เข้าประชุมพร้อมกันที่ห้องประชุมชั้น ๓ ก่อนเข้าห้องประชุมนางจรีพรไม่ให้เจ้าหน้าที่ทุกคน นำโทรศัพท์มือถือเข้าห้องประชุมโดยไม่ทราบสาเหตุ เริ่มแรก นายกิตติภัก ปลัดเทศบาล กล่าวเปิดประชุม แจ้งผลการเลือกตั้ง และกล่าวต้อนรับนายกเทศมนตรีใหม่ ต่อมา นางจรีพร ได้ให้พนักงานจ้างทั่วไปและพนักงานจ้างตามภารกิจแนะนำตัว แล้วสอบถามข้อมูลส่วนตัว ของแต่ละคนจนครบทุกคน เช่น เป็นลูกหลานใคร ทำงานมานานแล้วหรือไม่ และนางจรีพร แจ้งว่า รู้ว่าใครเลือกหรือไม่เลือกนางจรีพรเป็นนายกเทศมนตรี ประชุมเสร็จเวลาประมาณ ๑๖.๐๐ น. ต่อมา เวลาประมาณ ๒๐.๐๐ น. นายกิตติภักได้แจ้งทางโทรศัพท์มือถือส่วนตัว ของตนว่าเขาไม่ต่อสัญญาให้แล้ว ไม่ต้องมาทำงานวันจันทร์ ซึ่งตนเข้าใจคำว่า “เขา” หมายถึง นางจรีพรที่เป็นผู้ไม่ต่อสัญญาจ้างให้ตน แต่ไม่มีการบอกสาเหตุที่ไม่ต่อสัญญาจ้าง หลังจากนั้น วันจันทร์ที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ตนจึงเข้าไปทำงานที่เทศบาลตำบลท่าช้างตามปกติ พบว่ามีคนงานใหม่มาทำงานที่เทศบาลตำบลท่าช้าง ประมาณ ๑๐ กว่าคน รวมถึงนางนภา ถอยกระโทก มาทำงานดูแลเด็กแทนตนด้วย จึงสอบถามสาเหตุการไม่ต่อสัญญาจ้างจากนายกิตติภัก แต่นายกิตติภักไม่ตอบสาเหตุการไม่ต่อสัญญาจ้าง จึงเดินทางไปร้องเรียนที่ศูนย์ดำรงธรรม อำเภอเฉลิมพระเกียรติ ทำให้ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมาตนไม่ได้เข้าไปทำงานที่เทศบาลตำบลท่าช้าง ต่อมา มีการอ้างว่าเทศบาลตำบลท่าช้าง มีค่าใช้จ่ายด้านบุคลากรเกินร้อยละ ๔๐ ซึ่งไม่เป็นความจริง ตนขอยืนยันว่าไม่เคยมีผู้ใดแจ้งให้ตนมาทำงานจ้างเหมาบริการในช่วงที่มีการชะลอการต่อ สัญญาจ้าง และไม่เคยมีผู้ใดพูดถึงเรื่องการจ้างเหมาบริการในช่วงเดือนกันยายน ๒๕๕๕ สำหรับเหตุการณ์ในวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕ ช่วงบ่าย นางจรีพรได้เรียกประชุม ตนจำได้ว่า นายกิตติภักพูดถึงข้อเท็จจริงเฉพาะเรื่องระเบียบ ส่วนเรื่องระเบียบวาระที่ ๓ และระเบียบ

/วาระที่ ๔...

วาระที่ ๔ ที่มีการบันทึกการประชุมไว้ นายกิตติศักดิ์ไม่ได้แจ้งให้ตนทราบ และไม่มีผู้ใดกล่าวถึงเรื่อง การต่อสัญญาจ้างและการจ้างเหมาบริการ รวมถึงไม่มีผู้ใดกล่าวถึงเรื่องการเรียกประชุมสภาเทศบาล และตนไม่เคยพบเห็นประกาศชะลอการจ้างพนักงานจ้างประจำปี ๒๕๕๖ ฉบับลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ และไม่เคยมีผู้ใดแจ้งให้ตนมาทำงานจ้างเหมาบริการในช่วงที่มีการชะลอ การต่อสัญญาจ้าง สำหรับพนักงานจ้างรายใหม่ตนรู้จักนางจำลอง ไกรกลาง นางนภา นางสาวจิราภรณ์ ปลั่งกลาง และนางณัฐชุลลิตา ช่วงศรี โดยบุคคลทั้งสี่มีความสนิทสนมกับ นางจรีพร ส่วนนางสาวจิราภรณ์เป็นบุตรของผู้ใหญ่ยิ่ง บ้านหนองบัว ซึ่งเป็นผู้สนับสนุนให้ นางจรีพรเป็นนายกเทศมนตรีตำบลท่าช้าง และตนไม่ทราบประกาศเทศบาลตำบลท่าช้าง เรื่อง รับสมัครบุคคลเพื่อทำการสรรหาและเลือกสรรเป็นพนักงานจ้างเทศบาลตำบลท่าช้าง ฉบับลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๕ ซึ่งมีการรับสมัครบุคคลเพื่อทำการสรรหาเป็นพนักงานจ้าง จำนวน ๑๔ อัตรา ทำให้ไม่ได้ไปสมัครเข้าเป็นพนักงานจ้าง และนายไพศาลให้ถ้อยคำว่า ตนทำงานที่เทศบาลตำบลท่าช้าง ในตำแหน่งนักการภารโรง มีหน้าที่ทำความสะอาดสำนักงาน คูแลปิด - เปิดประตูสำนักงาน และงานอื่นที่ได้รับมอบหมาย ต่อมา ประมาณปี พ.ศ. ๒๕๕๒ ได้เปลี่ยนตำแหน่งเป็นพนักงานดับเพลิง สังกัดงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เมื่อวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๕ เวลาประมาณ ๑๖.๓๐ น. นายกมล เชียงหนู พนักงานดับเพลิง ซึ่งทำงาน กองเดียวกันกับตน ทราบข่าวการถูกเลิกจ้างก่อนจึงได้โทรศัพท์แจ้งให้ตนทราบว่า มีชื่อตนด้วย ตนจึงโทรศัพท์สอบถามนางรัตนา หวัดสูงเนิน ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาในสำนักปลัดเทศบาล ตำบลท่าช้างว่ามีชื่อตนด้วยหรือไม่ ซึ่งได้รับคำตอบว่ามี จึงสงสัยว่าเหตุใดจึงเลิกจ้างตน ทั้งที่ตน ได้รับคะแนนผลการประเมินผลการปฏิบัติงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ - ๒๕๕๕ ในระดับดี ซึ่งเทศบาลตำบลท่าช้างต้องจ้างงานตนต่อดังเช่นที่เคยปฏิบัติมา ดังนั้น วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ตนจึงไปปฏิบัติงานตามปกติ แต่กลับปรากฏว่ามีบุคคลชื่อ ก้อย ซึ่งอยู่หมู่บ้านติดกันมาทำงาน แทนตนแล้ว แต่ตนก็ยังคงไปทำงานต่ออีกประมาณ ๒ - ๓ วัน เพื่อว่าจะจะมีการเปลี่ยนแปลง คำสั่ง แต่สุดท้ายก็ไม่ได้มีคำสั่งเปลี่ยนแปลงแต่อย่างใด แต่ในส่วนของนายกมลกลับมีคำสั่ง เปลี่ยนแปลงจากเลิกจ้างเป็นจ้างต่อ โดยนายกมลยังคงมาทำงานตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ จนถึงปัจจุบัน ในกรณีการจ้างนายกมลให้ทำงานต่อ นั้น ตนทราบว่า มีญาติของนายกมลซึ่งเป็น ผู้สนับสนุนนางจรีพร ได้เข้าไปขอร้องนางจรีพรให้จ้างนายกมลทำงานต่อไป แต่ตนไม่ทราบ สาเหตุที่นางจรีพรไม่ให้ตนเข้าไปทำงานที่เทศบาลตำบลท่าช้าง และตนไม่เคยพบเห็นประกาศ ชะลอการจ้างพนักงานจ้าง ประจำปี ๒๕๕๖ ฉบับลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ อีกทั้งไม่เคยมี ผู้ใดแจ้งให้ตนมาทำงานจ้างเหมาบริการในช่วงที่มีการชะลอการต่อสัญญาจ้าง สำหรับการประชุมพนักงานเทศบาลลูกจ้างประจำและพนักงานจ้างเมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕ ตนขอยืนยันว่า รายงานการประชุมดังกล่าวไม่ถูกต้องตามความเป็นจริง เนื่องจากในวันดังกล่าว

/ไม่ได้มี...

ไม่ได้มีการประชุมเกี่ยวกับเรื่องงานของเทศบาลตำบลท่าช้าง และเรื่องการจ้างเหมาบริการ แต่อย่างใด เพียงแต่ให้ผู้ร่วมประชุมแต่ละคนแนะนำตัวตัวเองต่อนางจรีพรว่า มีชื่ออะไร ทำงานที่กองไหน ตำแหน่งอะไร บ้านอยู่หมู่ที่เท่าไร และเป็นลูกหลานใครเท่านั้น หลังจากแนะนำตัวแล้วเสร็จก็ได้แยกย้ายกันไปปฏิบัติงานตามปกติ แต่หัวหน้ากองแต่ละกองคงอยู่ประชุมกับนางจรีพรต่อไป ตนรู้จักบุคคล ๓ คน ซึ่งมีความสัมพันธ์กับนางจรีพร และเข้ามาทำงานในเทศบาลแทนตนกับพวกรวม ๑๔ คน ตนไม่ทราบประกาศเทศบาลตำบลท่าช้าง เรื่อง รับสมัครบุคคลเพื่อทำการสรรหาและเลือกสรรเป็นพนักงานจ้างเทศบาลตำบลท่าช้าง ฉบับลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๕ ซึ่งมีการรับสมัครบุคคลเพื่อทำการสรรหาเป็นพนักงานจ้าง จำนวน ๑๔ อัตรา ทำให้ไม่ได้ไปสมัครเข้าเป็นพนักงานจ้าง นางสาวเอี่ยมพร ระวังงาน ให้ถ้อยคำว่า ตนทำงานที่เทศบาลตำบลท่าช้าง ระหว่างวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๘ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕ เป็นพนักงานจ้างตามภารกิจ ตำแหน่งผู้ช่วยเจ้าหน้าที่ธุรการ สังกัดกองช่าง ทำหน้าที่ช่วยงาน เจ้าหน้าที่ธุรการ งานจัดทำฎีกาเบิกจ่ายเงิน งานจัดซื้อจัดจ้าง งานแจ้งซ่อม และงานอื่นที่ได้รับมอบหมาย ในปีงบประมาณ ๒๕๕๔ ได้รับคะแนนผลการประเมินผลการปฏิบัติงาน ระดับดีมาก ส่วนปีงบประมาณ ๒๕๕๕ ได้รับคะแนนผลการประเมินผลการปฏิบัติงาน ในระดับดี โดยเมื่อวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๕ ได้รับโทรศัพท์จากวิศกรโยธา แจ้งตนว่า วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ไม่ต้องมาทำงานแล้ว เพราะนางจรีพรไม่ต่อสัญญาจ้างให้ ตนไม่เคยพบเห็นประกาศขะลอกการจ้าง พนักงานจ้าง ประจำปี ๒๕๕๖ ฉบับลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ และไม่เคยมีผู้ใดแจ้งให้ตน มาทำงานจ้างเหมาบริการในช่วงที่มีการขะลอกการต่อสัญญาจ้าง ส่วนเรื่องการประชุมเมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕ ไม่ได้มีการกล่าวถึงการจ้างเหมาบริการแทนการเป็นพนักงานจ้างทั่วไป แต่อย่างใด สำหรับพนักงานจ้างรายใหม่ตนรู้จักจำนวน ๑๐ คน ที่เข้ามาทำงานแทน มีความสัมพันธ์กับนางจรีพรในทางใดทางหนึ่งทุกคน ตนไม่ทราบประกาศเทศบาลตำบลท่าช้าง ฉบับลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๕ ซึ่งมีการรับสมัครบุคคลเพื่อทำการสรรหาเป็นพนักงานจ้าง จำนวน ๑๔ อัตรา ทำให้ไม่ได้ไปสมัครเข้าเป็นพนักงานจ้าง พยานบุคคลกลุ่มพนักงานที่ได้รับการจ้างแทนกลุ่มของผู้ฟ้องคดี นางจำลอง ไกรกลาง ให้ถ้อยคำว่า เดิมประกอบอาชีพทำนา เมื่อครั้งมีการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีตำบลท่าช้าง ไม่เคยช่วยนางจรีพรหาเสียง แต่เมื่อครั้งที่ นางจรีพรมาหาเสียงในหมู่บ้านหนองหอย ได้ร่วมเดินไปกับคณะของนางจรีพรเพื่อไปพบกับ ราษฎรในหมู่บ้านหนองหอย เมื่อปลายเดือนกันยายน ๒๕๕๕ นางรำพึง ยอดรัก ซึ่งเป็นผู้สมัคร สมาชิกสภาเทศบาลตำบลท่าช้าง ซึ่งอยู่ทีมเดียวกับนางจรีพรได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภา เทศบาลตำบลท่าช้าง และเป็นญาติกับตนได้มาบอกตนว่าเทศบาลตำบลท่าช้างจะรับสมัคร พนักงานจ้างทั่วไป ตำแหน่งคนงาน จึงได้เข้าไปสมัครงาน และได้ทำงานในตำแหน่งเจ้าหน้าที่ รักษาความสะอาด ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ต่อมา

/ได้รับ...

ได้รับการบรรจุให้ทำงานในตำแหน่งคนงานตั้งแต่วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ เป็นต้นมา จนถึงต้นปี ๒๕๕๙ นางบุญสม นิลโต ให้ถ้อยคำฯ เดิมตนประกอบอาชีพค้าขาย ในปี ๒๕๕๕ ได้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาเทศบาลตำบลท่าช้าง ซึ่งอยู่ทีมเดียวกับนางจรีพร ปรากฏผลว่าตนไม่ได้รับการเลือกตั้งให้เป็นสมาชิกสภาเทศบาลตำบลท่าช้าง ภายหลังจากที่มีการเลือกตั้ง ๒ - ๓ วัน ได้มีการนัดพบปะพูดคุยกันของผู้สมัครสมาชิกสภาเทศบาลตำบลท่าช้าง ทีมงานเดียวกับนางจรีพรที่บ้านพักของนางจรีพร โดยนางจรีพรได้สอบถามผู้สมัครสมาชิกสภาเทศบาลตำบลท่าช้างที่ไม่ได้รับการเลือกตั้ง ได้แก่ ตน นายสุชาติ พินศิริ และนายโกศล พระโบราณเมือง ว่าใครต้องการเข้ามาทำงานที่เทศบาลตำบลท่าช้างบ้าง โดยตน นายสุชาติ และนายโกศล ตอบตกลง แต่ขณะนั้นยังไม่ทราบว่าแต่ละคนจะได้ทำงานในตำแหน่งใด ต่อมา มีบุคคลแจ้งให้ตนเข้าไปทำงานจ้างเหมาบริการในตำแหน่งเจ้าหน้าที่ดูแลสวนสาธารณะ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ได้รับค่าตอบแทนในเดือนตุลาคม จำนวน ๖,๖๐๐ บาท และเดือนพฤศจิกายน จำนวน ๓,๓๐๐ บาท โดยวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๕ ได้สมัครเป็นพนักงานจ้างทั่วไป ตำแหน่งคนงาน สังกัดกองช่าง และได้รับการบรรจุให้ทำงานในตำแหน่งดังกล่าว เริ่มทำงานตั้งแต่วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ เป็นต้นมา จนถึงเดือนมิถุนายน ๒๕๕๖ นอกจากนี้ พนักงานได้ส่วนได้ส่วนพนักงานจ้างรายอื่น ซึ่งให้ถ้อยคำสอดคล้องกันว่า เหตุที่ได้เข้ามาทำงานที่เทศบาลนั้น เพราะมีความสัมพันธ์กับนางจรีพรไม่ว่าทางใดทางหนึ่ง นางจรีพรชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาว่า คณะกรรมการการเลือกตั้ง ได้จัดให้มีการเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่นขึ้น ระหว่างการหาเสียงเลือกตั้ง ได้มีพนักงานจ้างกลุ่มที่ถูกเลิกจ้างดังกล่าวได้ไปหาเสียงช่วยเหลือผู้สมัครสมาชิกสภาเทศบาล และนายกเทศมนตรีคนเดิมอย่างออกหน้าออกตา เมื่อผลปรากฏว่าทีมของตนชนะการเลือกตั้ง แต่คณะกรรมการการเลือกตั้งยังไม่ได้ประกาศผลรับรอง ก็ได้ทราบข่าวว่า จะมีพนักงานจ้างจำนวนหนึ่งลาออกหรือไม่มาทำงานเมื่อสิ้นสุดสัญญาจ้าง ซึ่งตนก็ยังไม่ได้คิดอะไรมาก แต่หลังจากวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๕ ซึ่งคณะกรรมการการเลือกตั้งได้รับรองผลการเลือกตั้งแล้ว ยังมีข่าวพนักงานจ้างหลายคนจะลาออกอยู่อีก จึงทำให้ตนต้องหาทางแก้ไขปัญหา และได้ปรึกษากับทีมงานในพื้นที่ต่าง ๆ ทั้งผู้ใหญ่บ้าน อสม. กลุ่มสตรีและสมาชิก โดยมีการประชาสัมพันธ์เป็นการทั่วไปว่า ใครมีลูกหลานที่มีความรู้ความสามารถ และพร้อมที่จะทำงานกับเทศบาล ขอให้สมัครเข้ามาเพื่อคัดเลือก ต่อมา วันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕ ตนและคณะได้มาไหว้ศาลพระภูมิขอพรเพื่อเป็นสิริมงคลก่อนเข้าทำงาน และถือโอกาสมาพบปะพนักงานเทศบาล ซึ่งในขณะนั้นได้มีการประชุมของพนักงานอยู่ก่อนแล้ว ประกอบกับตนไม่ได้เป็นผู้บริหารในสมัยที่ผ่านมา จึงประสงค์ที่จะพูดคุยกับพนักงานจ้างเป็นการทั่วไป โดยพบว่าเจ้าหน้าที่มีแต่คนเดิม ๆ จึงกล่าวแนะนำตัวเท่านั้น ส่วนนายราชัน เศวตอมรกุล ซึ่งเป็นสามีของตน

/ได้แจ้ง...

ได้แจ้งพนักงานว่าขอให้นำโทรศัพท์เก็บไว้นอกห้องประชุมเพื่อไม่ให้เกิดเสียงรบกวน หรือมีการใช้โทรศัพท์ระหว่างประชุม ซึ่งตนและสามีไม่มีเจตนาอื่น ส่วนกรณีวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ เป็นประเด็นปัญหาเร่งด่วนมาก เนื่องจากมีพนักงานจ้างกลุ่มหนึ่งรวมตัวกัน ไม่มาทำงาน ส่งผลให้ภารกิจของเทศบาลต้องหยุดชะงักลง คืองานบริการเก็บขยะและกวาดถนน ดังนั้น ในช่วงสายตนจึงต้องแก้ไขปัญหา โดยแจ้งให้ผู้ใหญ่บ้าน อสม. กลุ่มสตรี และสมาชิก ที่ได้รับการเลือกตั้งและไม่ได้รับการเลือกตั้งเพื่อหาคนมาทำงาน และในวันเดียวกันนั้น ได้ประกาศชะลอการจ้างพนักงานจ้างทุกตำแหน่งเพื่อความเสมอภาคซึ่งไม่ใช่การเลิกจ้าง โดยให้พนักงานจ้างทุกคนทั้งเก่าและใหม่ที่มาทำงานในวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ นั้น จ้างให้เป็นพนักงานจ้างเหมาบริการทุกคนเป็นเวลา ๖ เดือน เริ่มวันที่ ๑ - ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๕ เพื่อการแก้ไขปัญหาเร่งด่วนเสียก่อน เพราะตนยังต้องเตรียมตัวจัดทำร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ ที่ได้ล่วงเลยเวลาตามที่กฎหมายกำหนด ส่วนประเด็นที่ถูกจ้างไม่มาทำงาน ตนได้กำชับให้เจ้าหน้าที่ให้พิจารณาระเบียบ และกฎหมายกระทรวงมหาดไทย และประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดนครราชสีมา ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งไม่พบว่า มีข้อห้ามที่กำหนดคุณสมบัติการเป็นพนักงานจ้างเทศบาลว่า ห้ามบุคคลใกล้ชิดหรือเคยสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลมาเป็นลูกจ้างเทศบาล หรือกฎหมายใดกำหนดว่าไม่ให้ผู้เคยสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลเข้าทำสัญญากับเทศบาลเป็นพนักงานจ้างเหมาบริการ สำหรับบางคนที่สมาชิกสภาเทศบาลตำบลท่าช้าง ได้แนะนำมานั้น เป็นการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนที่สนใจมาสมัครงาน ซึ่งทุกคนที่มาสมัครงานนั้นก็เป็นคนที่อยู่ในเขตเทศบาลตำบลท่าช้างทั้งหมด ส่วนเรื่องค่าใช้จ่าย ตามกรอบอัตรากำลังพนักงานจ้าง ๔ ปี (ปี พ.ศ. ๒๕๕๖ - ๒๕๕๙) มีค่าใช้จ่ายด้านการบริหารงานบุคคลคิดร้อยละ ๓๘.๒๕ ร้อยละ ๓๗.๔๖ ร้อยละ ๓๖.๗๔ ร้อยละ ๓๖.๐๗ ตามลำดับ ซึ่งข้าราชการประจำเป็นผู้คำนวณไว้เรียบร้อยแล้ว ส่วนกรณีที่มีได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบล่วงหน้าว่าจะไม่ต่อสัญญาจ้างเมื่อสิ้นสุดสัญญานั้น เนื่องจากเห็นว่าสัญญาจ้างดังกล่าวเป็นสัญญาที่มีเงื่อนไขเวลาสิ้นสุดสัญญาจ้างกำหนดไว้ตามประมวลกฎหมายแพ่ง และพาณิชย์โดยไม่ต้องมีการบอกกล่าวล่วงหน้า สำหรับกรณีที่ไม่ปฏิบัติตามหนังสือ วิทยุสื่อสารในราชการกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๙.๒/ว ๐๐๖ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๔๘ และหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๙.๕/ว ๘๕ ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๐ ที่กำหนดแนวทางปฏิบัติว่า เมื่อพนักงานจ้างปฏิบัติหน้าที่จนครบกำหนดสัญญาจ้าง หากผลการประเมินย้อนหลัง ๒ ปี ไม่ต่ำกว่าระดับดี ให้ต่อสัญญาจ้างให้แก่พนักงานจ้างผู้นั้น เนื่องจากเห็นว่ามีได้มีผลทำให้สัญญาจ้างที่มีกำหนดระยะเวลาการจ้างไว้แน่นอน เปลี่ยนเป็นสัญญาที่ไม่มีกำหนดเวลาแน่นอน หรือมีผลให้หน่วยงานในสังกัด

/กรมส่งเสริม...

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นต้องพิจารณาต่อสัญญาจ้างทุกกรณี หากพนักงานจ้างผ่านการประเมินผลการปฏิบัติงานเมื่อสัญญาจ้างสิ้นสุดลง และผู้ถูกฟ้องคดีไม่ประสงค์ที่จะต่อสัญญาจ้างกับผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่จำเป็นต้องปฏิบัติตามแนวทางปฏิบัติของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นดังกล่าว

นอกจากนี้ ยังมีพยานเอกสารประกอบด้วย ๑. แผนกรอบอัตรากำลังพนักงานจ้าง ๔ ปี (ปี พ.ศ. ๒๕๕๖ - ๒๕๕๙) จำนวน ๓๖ อัตรา แสดงให้เห็นว่า ค่าใช้จ่ายด้านบุคลากรโดยเฉลี่ยทุกปีไม่ถึงร้อยละ ๔๐ สูงสุดเพียงร้อยละ ๓๘.๒๕ เท่านั้น ซึ่งไม่เกินอัตราตามที่มาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดไว้ ๒. รายงานการประชุมวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕ เวลา ๑๔.๐๐ นาฬิกา ซึ่งลงนามผู้จัดบันทึก คือ นายอาทิตย์ แต่นายอาทิตย์ปฏิเสธว่าไม่ได้จดยางงานการประชุม เจ้าหน้าที่สำนักปลัดเทศบาลเป็นผู้จัดทำรายงานการประชุม ซึ่งในรายงานการประชุมดังกล่าวระบุว่า มีนายกิตติภักดิ์ ปลัดเทศบาล กับเจ้าหน้าที่เทศบาล รวม ๒๕ คน ผู้ฟ้องคดีกับพวก ซึ่งเป็นลูกจ้างทั่วไปอีก ๓๖ คน รวมทั้งพนักงานจ้างอื่นอีก ๖ คน รวม ๖๗ คน เข้าร่วมประชุม โดยระเบียบวาระที่ ๑ นายกิตติภักดิ์ในฐานะประธานในที่ประชุมได้แจ้งเกี่ยวกับการรับรองผลการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีและสมาชิกเมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๕ ส่วนระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องเพื่อทราบ แจ้งว่าสัญญาจ้างพนักงานที่จะสิ้นสุดในวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕ ทางแก้เบื้องต้น คือ จะต้องจ้างเหมาบริการแทนการจ้างเป็นพนักงานจ้างทั่วไปให้กับทุกคนก่อน หลังจากนั้น รอดูนโยบายผู้บริหาร เพราะรายได้เทศบาลปีที่ผ่านมาต่ำกว่าประมาณการไว้มาก ๓. ประกาศเทศบาลตำบลท่าช้าง เรื่อง ชะลอการจ้างพนักงานจ้างประจำปี ๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ โดยระบุว่า ค่าใช้จ่ายด้านการบริหารงานบุคคลเกินกว่าร้อยละ ๔๐ เทศบาลจึงขอชะลอการจ้างไว้ก่อนจนกว่าจะปรับลดภาระค่าใช้จ่ายให้ไม่เกินร้อยละ ๔๐ แล้วจะประกาศรับสมัครบุคคลเข้าทำงานกับเทศบาลต่อไป ลงนามโดยนางจूरิพร ๔. ประกาศเทศบาลตำบลท่าช้าง เรื่อง รับสมัครบุคคลเพื่อทำการสรรหาและเลือกสรรเป็นพนักงานจ้างเทศบาลตำบลท่าช้าง ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๕ และ ๕. หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ สรุปไว้ว่า เมื่อผู้ตรวจการแผ่นดินตรวจสอบงบประมาณด้านการบริหารงานบุคคลประจำปี ๒๕๕๖ ของเทศบาลตำบลท่าช้าง แล้วพบว่าคิดเป็นร้อยละ ๓๙.๗๒ เท่านั้น มิได้เกินกว่าร้อยละ ๔๐ ตามที่เทศบาลตำบลท่าช้างกล่าวอ้างแต่อย่างใด จึงให้ผู้ว่าราชการจังหวัดนครราชสีมา ในฐานะประธาน ก.ท.จ. นครราชสีมา ตรวจสอบภาระค่าใช้จ่ายด้านการบริหารงานบุคคลตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ของเทศบาลตำบลท่าช้าง ทั้งนี้ หากภาระค่าใช้จ่ายดังกล่าวไม่เกินร้อยละ ๔๐ ของงบประมาณรายจ่าย

/ขอให้...

ขอให้กำชับเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องมิให้เกิดปัญหาเช่นนี้อีก ส่วนกรณีการเลิกจ้างที่ไม่รอบคอบ ขอให้จังหวัดนครราชสีมาแจ้งเทศบาลตำบลท่าช้างให้ปรับปรุงกระบวนการทำงานและพิจารณาหาแนวทางช่วยเหลือผู้ที่ได้รับผลกระทบจากความบกพร่องที่เกิดขึ้น

เมื่อพิเคราะห์คำพยานบุคคลอันประกอบด้วยกลุ่มเจ้าหน้าที่เทศบาลตำบลท่าช้างต่างยืนยันว่ากรอบอัตรากำลังและค่าใช้จ่ายด้านการบริหารงานบุคคลไม่เกินร้อยละ ๔๐ และอยู่ในระดับเฉลี่ยสูงสุดไม่เกิน ๓๘.๒๕ ส่วนนางจรีพรก็ได้ยอมรับไว้ในคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาว่า ค่าใช้จ่ายด้านการบริหารงานบุคคลเป็นไปตามร้อยละอัตราดังกล่าว โดยอ้างว่าข้าราชการประจำเป็นผู้คำนวณไว้ จึงถือได้ว่าเทศบาลตำบลท่าช้างมีค่าใช้จ่ายด้านการบริหารบุคคลไม่เกินร้อยละ ๔๐ ตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และพยานกลุ่มดังกล่าวยังยืนยันว่ากลุ่มพนักงานจ้างทั้ง ๓๖ คน มีผลการประเมินผลการปฏิบัติงานในครั้งที่ ๑ และครั้งที่ ๒ ของปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ อยู่ในระดับดี จึงทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีสามารถต่อสัญญาจ้างพนักงานดังกล่าวออกไปได้ เนื่องจากไม่มีข้อห้ามเรื่องค่าใช้จ่ายด้านการบริหารงานบุคคลที่เกินร้อยละ ๔๐ ประกอบกับตามหนังสือวิทยุสื่อสารในราชการกระทรวงมหาดไทย ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๔๘ แจ้งถึงผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัดมีสาระสำคัญว่า พนักงานจ้างที่ปฏิบัติหน้าที่จนครบสัญญาจ้าง หากผลการปฏิบัติงานเฉลี่ยย้อนหลัง ๒ ปี ไม่ต่ำกว่าระดับดี และหากลักษณะงานที่พนักงานจ้างผู้นั้นปฏิบัติอยู่มีความจำเป็นจะต้องต่อสัญญาจ้างให้พนักงานจ้างผู้นั้นก็ต้องต่อสัญญาจ้างให้พนักงานจ้างดังกล่าวต่อไป ดังนั้น การที่นางจรีพรสั่งให้ชะลอการจ้างผู้ฟ้องคดีและพนักงานจ้างอื่นตามประกาศวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ จึงเป็นประกาศอันแสดงข้อความที่ไม่ตรงกับข้อเท็จจริง ประกอบกับการประชุมเมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕ ซึ่งมีนายกิตติศักดิ์ ปลัดเทศบาลเป็นประธานในที่ประชุม หากได้เกิดจากการที่ปลัดเทศบาลประสงค์จะจัดให้มีการประชุมภายในหน่วยงานดังกล่าวตามที่นางจรีพรกล่าวอ้างไม่ แต่เกิดจากการที่นางจรีพรมีความประสงค์จะพบปะกับเจ้าหน้าที่และพนักงานจ้างตามภารกิจและลูกจ้างทั่วไป ซึ่งในวันดังกล่าวพยานกลุ่มนี้ยืนยันว่าในการประชุมนั้นมีเพียงการชี้แจงเกี่ยวกับผลการเลือกตั้งและแนะนำตัวนายกเทศบาลตำบลท่าช้างเท่านั้น ในที่ประชุมนางจรีพรได้สอบถามชื่อและความสัมพันธ์ว่าพนักงานจ้างดังกล่าวเป็นลูกหลานใคร พร้อมจดบันทึกไว้ในบัญชีรายชื่อซึ่งอยู่ในมือนางจรีพร โดยไม่มีวาระการประชุมเรื่องการชะลอการจ้างเนื่องจากเทศบาลมีงบประมาณเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลเกินร้อยละ ๔๐ ดังนั้น การประชุมเมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕ จึงเป็นการจดรายงานการประชุมที่ไม่เคยมีข้อเท็จจริงดังกล่าวอยู่ในวาระการประชุมนั้นจริง โดยนายกิตติศักดิ์ ในฐานะประธานในที่ประชุมยืนยันว่าตนไม่ได้กำหนดวาระที่ ๓ ในการประชุมดังกล่าวข้างต้น ซึ่งสอดคล้องกับถ้อยคำพยานกลุ่มพนักงานจ้างตามภารกิจ

/ลูกจ้างทั่วไป...

ลูกจ้างทั่วไป รวมถึงผู้ฟ้องคดีซึ่งได้ยืนยันในทำนองเดียวกันจึงมีน้ำหนักให้รับฟังได้มากกว่า ข้ออ้างของนางจรีพรว่านายกิตติศักดิ์ได้จัดให้มีการประชุมพนักงานจ้างเพื่อประชุมในเรื่องดังกล่าวในวันเวลาดังกล่าวอยู่ก่อนแล้ว ประกอบกับกลุ่มพนักงานที่ได้รับการจ้างแทนกลุ่มผู้ฟ้องคดียืนยันว่า ได้ทราบเรื่องการสมัครงานจากนางจรีพรบ้างและคนใกล้ชิดของนางจรีพรบ้าง ซึ่งเป็นการบอกกล่าวกันเองเป็นการภายใน จากข้อเท็จจริงที่รับฟังได้จากพยานบุคคลประกอบพยานเอกสารข้างต้น แสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมของนางจรีพรว่าจริงใจที่จะไม่ต่อสัญญาจ้างให้แก่ผู้ฟ้องคดีกับพวกรวม ๑๘ คน เนื่องจากอคติส่วนตัวที่มีมูลเหตุจูงใจจากการที่นางจรีพรทราบว่า ผู้ฟ้องคดีกับพวกเป็นฝ่ายของนายกเทศมนตรีตำบลท่าช้างคนก่อน ซึ่งเป็นคู่แข่งกับนางจรีพร และนางจรีพรยอมรับไว้ในคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาว่า ตนทราบว่าบุคคลเหล่านั้นได้แสดงออกถึงการสนับสนุนนายกเทศมนตรีคนเก่าด้วยการช่วยเหลือเสียงเลือกตั้ง ดังนั้น เมื่อสัญญาจ้างพนักงานสิ้นสุดลง นางจรีพรจึงอ้างเหตุผลประมาณรายจ่ายด้านบุคลากรเกินร้อยละ ๔๐ มาเป็นข้ออ้างเพื่อไม่ต่อสัญญาจ้างให้แก่พนักงานจ้างทั้ง ๑๘ คน ทั้งที่ตำแหน่งงานดังกล่าวยังคงมีความจำเป็นที่จะต้องจ้างผู้ฟ้องคดีกับพวกให้ทำงานในตำแหน่งดังกล่าวตามภารกิจที่มีอยู่ต่อไป ซึ่งเป็นไปตามแผนกรอบอัตรากำลังพนักงานจ้าง ๔ ปี (ปี พ.ศ. ๒๕๕๖ - ๒๕๕๙) ที่ ก.ท.จ. นครราชสีมาอนุมัติไว้แล้ว ประกอบกับผู้ฟ้องคดีกับพวกมีผลการประเมินย้อนหลังไม่ต่ำกว่าระดับดี และงบประมาณด้านบุคลากรของเทศบาลตำบลท่าช้างไม่เกินร้อยละ ๔๐ ตามที่กฎหมายกำหนดไว้ แต่ด้วยเจตนาดังกล่าวข้างต้นของนางจรีพร ทำให้การใช้อำนาจเป็นไปโดยมิชอบ แม้นางจรีพรจะอ้างว่าศาลปกครองสูงสุดได้พิจารณาแล้วว่า การไม่ต่อสัญญาจ้างกับผู้ฟ้องคดีเป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมายและคดีถึงที่สุดแล้ว การกระทำของนางจรีพรจึงชอบด้วยกฎหมาย แต่จากการไต่สวนข้อมูลของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดังที่ได้วินิจฉัยมาโดยลำดับ ทำให้เห็นได้ว่าข้อเท็จจริงที่นางจรีพรยกขึ้นอ้างนั้น ไม่ถูกต้องตรงกับพยานเอกสาร ทั้งผลการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ฟ้องคดี แผนกรอบอัตรากำลัง และงบประมาณด้านบุคลากร รวมทั้งเหตุผลในการประกาศรับสมัครพนักงานจ้างใหม่ที่อ้างว่างบประมาณบุคลากรเกินร้อยละ ๔๐ จึงไม่จ้างพนักงานจ้างตามภารกิจและพนักงานจ้างทั่วไป แต่กลับประกาศรับสมัครโดยไม่แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบ การที่นางจรีพร ละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติในฐานะผู้บริหารสูงสุดของเทศบาลตำบลท่าช้าง ตามหนังสือเวียนวิทยุสื่อสารในราชการกระทรวงมหาดไทยและหนังสือเวียนของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นดังกล่าว ทั้งยังแสดงข้อความที่ไม่ถูกต้องตรงตามความเป็นจริงต่อศาลปกครอง ถือได้ว่า นางจรีพรได้กระทำการอันไม่ชอบด้วยกฎหมาย โดยเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตตามมาตรา ๑๕๗ แห่ง

/ประมวล...

ประมวลกฎหมายอาญา และตามมาตรา ๑๒๓/๑ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มีความผิดฐานฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อยหรือสวัสดิกภาพของประชาชน ละเลยไม่ปฏิบัติตามหรือปฏิบัติการไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ หรือมีความประพฤตินทางจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียแก่ศักดิ์ตำแหน่งหรือแก่เทศบาล หรือแก่ราชการ ตามมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลความผิด ทั้งยังเป็นการสร้างเอกสารหลักฐานที่ไม่ตรงกับข้อเท็จจริงที่มีอยู่จริง ดังที่พยานทั้งสองกลุ่มให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการได้สวนของ ป.ป.ช. ทั้งยังมีการจ้างบุคคลที่มีความสัมพันธ์ในลักษณะเคยเป็นผู้สมัครสมาชิกสภาเทศบาลในทีมงานของผู้ฟ้องคดีหรือคนใกล้ชิด โดยที่พยานกลุ่มดังกล่าวยืนยันว่าเหตุที่ตนได้มาสมัครเป็นพนักงานจ้างของเทศบาลแทนลูกจ้างกลุ่มเดิมเนื่องจากมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับนางจूरิพร โดยได้รับแจ้งให้มาสมัครพนักงานจ้างเหมาบริการรวมทั้งสิ้น ๑๔ คน ดังนั้น จึงเห็นได้ว่าการที่ผู้ถูกฟ้องคดีโดยนางจूरิพรใช้ดุลพินิจไม่ต่อสัญญาจ้างผู้ฟ้องคดี ทั้งที่คณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดนครราชสีมาเห็นชอบกรอบอัตรากำลังพนักงานจ้าง ๔ ปี (ปี พ.ศ. ๒๕๕๖ - ๒๕๕๙) ของเทศบาลตำบลท่าช้าง ซึ่งระบุอัตราตำแหน่งพนักงานจ้างที่คาดว่าจะต้องใช้ ๓๖ อัตรา รวมทั้งผู้ฟ้องคดี จึงเป็นการที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ปฏิบัติตามประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดนครราชสีมา เรื่อง หลักเกณฑ์ทั่วไปเกี่ยวกับพนักงานจ้าง ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๔๗ ข้อ ๓๔ และข้อ ๓๖ รวมถึงหนังสือวิทฤษฎีสื่อสารในราชการกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๙.๒/ว ๐๐๖ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๔๘ และหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๙.๕/ว ๘๕ ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๐ ซึ่งถือเป็นการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติและทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหาย จึงเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีตามมาตรา ๔๒๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

กรณีมีปัญหาที่ต้องพิจารณาต่อไปว่า ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนความเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดี เพียงใด เห็นว่า ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๔๓๘ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ค่าสินไหมทดแทนจะพึงใช้โดยสถานใดเพียงใดนั้น ให้ศาลวินิจฉัยตามควรแก่พฤติการณ์และความร้ายแรงแห่งละเมิด วรรคสอง บัญญัติว่า อนึ่ง ค่าสินไหมทดแทนนั้น ได้แก่การคืนทรัพย์สินอันผู้เสียหายต้องเสียไปเพราะละเมิด หรือใช้ราคาทรัพย์สินนั้น รวมทั้งค่าเสียหายอันจะพึงบังคับให้ใช้เพื่อความเสียหายอย่างใด ๆ อันได้ก่อกำขึ้นนั้นด้วย เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ก่อนที่สัญญาจ้างจะสิ้นสุดลง ผู้ฟ้องคดีได้รับเงินค่าตอบแทนตามสัญญาจ้างพนักงานจ้างเทศบาลตำบลท่าช้าง เลขที่ ๑๒/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ ในอัตราเดือนละ ๕,๐๘๐ บาท การที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ต่อสัญญาจ้างให้กับผู้ฟ้องคดีทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหายจากการที่ไม่ได้รับเงินค่าตอบแทนดังกล่าว กรณีจึงสมควรให้ผู้ฟ้องคดีได้รับค่าสินไหม

/ทดแทน...

ทดแทนความเสียหายเท่ากับเงินค่าตอบแทนที่ได้รับตามสัญญาจ้างพนักงานจ้างดังกล่าวตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖ รวมเป็นระยะเวลา ๑๒ เดือน คิดเป็นเงินจำนวน ๖๐,๙๖๐ บาท ส่วนเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราวเดือนละ ๓,๙๒๐ บาท มีวัตถุประสงค์เพื่อตอบแทนการปฏิบัติงานและช่วยพนักงานจ้างให้มีรายได้เพียงพอต่อการดำรงชีพและสอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจ เมื่อผู้ฟ้องคดีมิได้ปฏิบัติงานจริงจึงไม่มีสิทธิได้รับเงินค่าครองชีพชั่วคราวดังกล่าว

คดีมีปัญหาที่ต้องพิจารณาต่อไปว่า ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิได้รับดอกเบี้ยผัดนัดเพียงใด พิเคราะห์ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๒๐๖ บัญญัติว่า ในกรณีหนี้อันเกิดแต่มูลละเมิด ลูกหนี้ได้ชื่อว่าผัดนัดมาแต่เวลาที่ทำละเมิด และมาตรา ๒๒๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า หนี้เงินนั้น ท่านให้คิดดอกเบี้ยในระหว่างเวลาผัดนัดร้อยละเจ็ดถึงต่อปี ถ้าเจ้าหนี้อาจจะเรียกดอกเบี้ยได้สูงกว่านั้นโดยอาศัยเหตุอย่างอื่นอันชอบด้วยกฎหมาย ก็ให้คงส่งดอกเบี้ยต่อไปตามนั้น เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีกระทำละเมิดอันเกิดจากการละเลยต่อหน้าที่ไม่ดำเนินการตามกฎหมายและระเบียบเกี่ยวกับการพิจารณาจ้างผู้ฟ้องคดีเป็นพนักงานจ้าง ต่อเนื่องตามภารกิจที่มีอยู่เดิม ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ จึงตกเป็นผู้ผัดนัดนับแต่วันดังกล่าว และผู้ฟ้องคดีมีสิทธิเรียกให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระดอกเบี้ยผัดนัดในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๖๐,๙๖๐ บาท นับตั้งแต่วันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ จนถึงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ซึ่งเป็นวันฟ้องคดีรวม ๔ ปี ๒๐๗ วัน คิดเป็นดอกเบี้ย จำนวน ๒๐,๘๘๑ บาท รวมเป็นเงินที่ผู้ถูกฟ้องคดีต้องชำระให้แก่ผู้ฟ้องคดีเป็นจำนวน ๘๑,๘๔๑ บาท (๖๐,๙๖๐ + ๒๐,๘๘๑) และโดยที่ได้มีพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๖๔ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๔ และมีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ มีผลให้ดอกเบี้ยผัดนัดที่ถึงกำหนดเวลาชำระตั้งแต่วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ อันเป็นวันที่พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๖๔ ใช้บังคับ ต้องคิดดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๓ ต่อปี หรืออัตราตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาซึ่งออกตามความในมาตรา ๗ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละ ๒ ต่อปี ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีจึงมีสิทธิได้รับดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๖๐,๙๖๐ บาท ตั้งแต่วันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๖๐ จนถึงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๔ และดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๓ ต่อปี หรืออัตราตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาซึ่งออกตามความในมาตรา ๗ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละ ๒ ต่อปี ของต้นเงินจำนวนเดียวกัน ตั้งแต่วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ เป็นต้นไปจนกว่าผู้ถูกฟ้องคดีจะชำระเสร็จให้แก่ผู้ฟ้องคดี

/กรณีอุทธรณ์...

กรณีอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ว่า การเลิกจ้างผู้ฟ้องคดีเป็นกรณีครบกำหนดระยะเวลาในสัญญาจ้างตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งกำหนดให้ต้องมีต้องบอกกล่าวล่วงหน้า ประกอบกับมาตรา ๑๗ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว กำหนดมิให้นายจ้างจ่ายค่าชดเชยให้แก่ลูกจ้าง ซึ่งเลิกจ้างที่มีกำหนดระยะเวลาการจ้างไว้แน่นอน และเลิกจ้างตามกำหนดระยะเวลา จึงไม่จำเป็นต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดี นั้น เห็นว่า บทบัญญัติดังกล่าวเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับระหว่างนายจ้างและลูกจ้างตามกฎหมายแรงงาน ซึ่งเป็นนิติสัมพันธ์ทางแพ่งระหว่างเอกชนกับเอกชน แต่สัญญาจ้างพนักงานระหว่างผู้ฟ้องคดีกับผู้ถูกฟ้องคดีเป็นนิติสัมพันธ์ภายใต้สัญญาทางปกครอง การวินิจฉัยข้อพิพาทแห่งคดีจึงมิได้พิจารณาตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีกล่าวอ้าง หากแต่จะต้องพิจารณาภายใต้กฎหมายที่กำหนดนิติสัมพันธ์ระหว่างผู้ฟ้องคดีกับผู้ถูกฟ้องคดี คือ นิติสัมพันธ์ภายใต้กฎหมายปกครอง ซึ่งกรณีนี้หากเป็นข้อพิพาทอันเกิดจากการโต้แย้งสิทธิ ตามสัญญาจ้างระหว่างผู้ฟ้องคดีกับผู้ถูกฟ้องคดีจะเป็นข้อพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง แต่เมื่อสัญญาจ้างสิ้นสุดลง และไม่มีข้อสัญญาที่กำหนดเกี่ยวกับการปฏิบัติหลังจากสัญญาสิ้นสุดลง กรณีจึงมิใช่ข้อพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครองอีกต่อไป แต่เป็นข้อพิพาทอันเกิดจากความสัมพันธ์ในอีกลักษณะหนึ่งที่มีกฎหมายรับรองสิทธิของพนักงานจ้างเดิม เมื่อผู้ถูกฟ้องคดี ซึ่งมีหน้าที่จัดทำบริการสาธารณะและมีพนักงานจ้างเดิมร่วมจัดทำบริการสาธารณะตามภารกิจ ที่มีอยู่ เมื่อครบสัญญาจ้างแล้วหากผลการประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานจ้างดังกล่าว เฉลี่ยย้อนหลังหนึ่งปีไม่ต่ำกว่าระดับดี และลักษณะงานที่พนักงานจ้างผู้นั้นปฏิบัติอยู่ยังคงมีความจำเป็นที่จะต้องปฏิบัติต่อไป ผู้ถูกฟ้องคดีมีหน้าที่ต้องจ้างพนักงานจ้างเดิมเหล่านั้นให้ร่วมจัดทำบริการสาธารณะในหน้าที่เดิมต่อไป เพื่อให้สอดคล้องกับภารกิจตามอำนาจหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีในฐานะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้ ตามหนังสือวิทยุสื่อสารในราชการ กระทรวงมหาดไทย ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๔๘ ประกอบหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๓๔.๒/ว ๓๖๖๙ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๔๘ เมื่อผู้ถูกฟ้องคดี ซึ่งมีหน้าที่ต้องพิจารณาและจัดให้มีการจ้างพนักงานจ้างเดิมที่ปฏิบัติหน้าที่จนครบสัญญาให้ทำงานต่อไป แต่กลับละเลยต่อหน้าที่ไม่ดำเนินการตามกฎหมายและระเบียบดังกล่าว และทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ฟ้องคดี ข้ออ้างของผู้ถูกฟ้องคดีจึงฟังไม่ขึ้น

สำหรับกรณีที่ผู้ถูกฟ้องอุทธรณ์ว่า ศาลปกครองในคดีนี้ไม่อาจนำคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ช. มาเป็นเหตุผลในการพิจารณาคดีใหม่ เพราะจะทำให้ขัดกับคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุดที่ได้มีคำพิพากษายกฟ้องเป็นคดีหมายเลขแดง ที่ อบ. ๒๔๒/๒๕๖๒ ซึ่งถือว่าคดีเสร็จสิ้นแล้วนั้น เห็นว่า เมื่อคดีหมายเลขแดง ที่ อบ. ๒๔๒/๒๕๖๒ ศาลรับฟัง

/ข้อเท็จจริง...

ข้อเท็จจริง คือ บันทึกรายงานการประชุมในวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีส่งต่อศาล เป็นเอกสารการประชุมที่จัดทำขึ้นโดยมีข้อความอันเป็นเท็จเพื่อประโยชน์ของผู้ถูกฟ้องคดี ทำให้ศาลฟังข้อเท็จจริงผิดพลาดและใช้ข้อเท็จจริงดังกล่าวในการพิจารณาพิพากษา โดยเชื่อว่าการที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ต่อสัญญาจ้างผู้ฟ้องคดี เนื่องจากมีภาระค่าใช้จ่ายด้านการบริหารงานบุคคลเกินร้อยละ ๔๐ ทำให้ต้องปรับลดพนักงานจ้างหรือใช้ดุลพินิจไม่ต่อสัญญาจ้างผู้ฟ้องคดี และเชื่อว่าการที่ผู้ถูกฟ้องคดีจ้างพนักงานจ้างเดิม จำนวน ๑๘ คน และจ้างพนักงานจ้างใหม่ จำนวน ๑๙ คน เข้าปฏิบัติงานในตำแหน่งเดิมของผู้ฟ้องคดีเกิดขึ้นภายหลังจากผู้ฟ้องคดีกับพวก ไม่ได้ยื่นความจำนงทำสัญญาจ้างเหมาบริการกับผู้ถูกฟ้องคดีตามที่ปลัดเทศบาลแจ้งให้ทราบ ในการประชุมเมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕ ซึ่งเป็นข้อเท็จจริงที่ผิดพลาดไม่ถูกต้อง การที่ผู้ถูกฟ้องคดีอ้างเหตุไม่ต่อสัญญาจ้างกับผู้ฟ้องคดี รวมทั้งมีประกาศชะลอการจ้างพนักงานจ้าง ประจำปี ๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ที่ระบุเหตุผลว่ามีภาระค่าใช้จ่ายด้านการบริหารงานบุคคลเกินร้อยละ ๔๐ จึงไม่ถูกต้อง ประกอบกับผู้ถูกฟ้องคดียอมรับว่า ยังมีได้ยุบเลิกตำแหน่งพนักงานจ้าง และผู้ถูกฟ้องคดีได้มีประกาศรับสมัครบุคคลเพื่อทำการสรรหาและเลือกสรรเป็นพนักงานจ้างลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๕ แสดงให้เห็นว่าตำแหน่งดังกล่าวที่ผู้ฟ้องคดีเคยปฏิบัติยังมีความจำเป็นและเป็นภารกิจที่ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องปฏิบัติต่อไป อันเป็นการรับฟังข้อเท็จจริงผิดพลาดตามมาตรา ๗๕ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ศาลปกครองจึงพิจารณาคดีนี้ใหม่ได้ ข้ออ้างของผู้ถูกฟ้องคดีจึงฟังไม่ขึ้น

กรณีอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ว่า คดีที่ผู้ฟ้องคดีและพนักงานอัยการเป็นโจทก์ ฟ้องนางจรีพร เป็นจำเลยต่อศาลในคดีอาญา ยังอยู่ระหว่างการสืบพยาน นั้น เห็นว่า ขณะนี้ ศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๓ ได้มีคำพิพากษาเป็นคดีหมายเลขแดงที่ อท ๑๙๒/๒๕๖๕ ว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ (เดิม) และตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ให้ลงโทษจำคุก ๒ ปี ปรับ ๔๐,๐๐๐ บาท จำเลยให้การรับสารภาพ เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่ง โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้ ๒ ปี ข้ออ้างของผู้ถูกฟ้องคดีในลักษณะที่ว่าผลของคดียังไม่แน่ชัดว่านางจรีพรได้กระทำความผิดตามฟ้องหรือไม่ จึงฟังไม่ขึ้น

การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดเชยค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดีเป็นเงิน ๘๒,๒๒๖.๐๕ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปีของต้นเงินจำนวน ๖๐,๙๖๐ บาท ตั้งแต่วันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ถึงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๔ และดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๓ ต่อปี หรืออัตราตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา ซึ่งออกตามความในมาตรา ๗ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละ ๒ ต่อปี

/นับตั้งแต่...

นับตั้งแต่วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จสิ้น ทั้งนี้ ให้ชำระให้เสร็จสิ้นภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่คดีถึงที่สุด ค่าขออื่นนอกจากนี้ให้ยก และคืนค่าธรรมเนียมศาลบางส่วนตามส่วนของการชนะคดีให้แก่ผู้ฟ้องคดี นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วยบางส่วน

พิพากษาแก้คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นเป็นให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระเงินให้แก่ผู้ฟ้องคดีเป็นจำนวน ๘๑,๘๔๑ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๖๐,๘๖๐ บาท นับตั้งแต่วันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๖๐ จนถึงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๔ และดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๓ ต่อปี หรืออัตราตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาซึ่งออกตามความในมาตรา ๗ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละ ๒ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๖๐,๘๖๐ บาท นับตั้งแต่วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ เป็นต้นไป จนกว่าจะชำระเสร็จให้แก่ผู้ฟ้องคดี และคืนค่าธรรมเนียมศาลในชั้นอุทธรณ์บางส่วนตามส่วนของการชนะคดีให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดี นอกจากนี้แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลปกครองชั้นต้น

นางสิริกาญจน์ พานพิทักษ์
ประธานแผนกคดีบริหารราชการแผ่นดิน
ในศาลปกครองสูงสุด

Siriraj Panpithak

ตุลาการเจ้าของสำนวนและ
ตุลาการหัวหน้าคณะ

นายณัฐ รัฐอมฤต
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายธีระเดช เดชะชาติ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสุรัตน์ พุ่มพวง
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสมยศ วัฒนภิรมย์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

อ. อรรถ

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายคะนิง จันทรสังเคราะห์

มีบันทึกประธานศาลปกครองสูงสุด
กรณีตุลาการศาลปกครองมีเหตุจำเป็น
ไม่สามารถลงลายมือชื่อได้

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า คดีหมายเลขดำที่ อ. ๒๑๔๑/๒๕๖๕ หมายเลขแดงที่ ๑. ๓ /๒๕๖๕ ได้ทำคำพิพากษาโดยนายธีระเดช เดชะชาติ ตุลาการศาลปกครองสูงสุด ซึ่งร่วมประชุมปรึกษาเป็นองค์คณะ และได้ลงลายมือชื่อไว้แล้วในต้นร่างคำพิพากษา แต่เนื่องจาก นายธีระเดช เดชะชาติ พ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง (๓) ประกอบกับมาตรา ๓๑ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ก่อนที่จะลงลายมือชื่อในคำพิพากษานี้ จึงบันทึกไว้เป็นสำคัญ

(นายวรพจน์ วิศรุตพิชญ์)
ประธานศาลปกครองสูงสุด